

ΚΑΛΛΙΠΕΥΚΗ

Η ωραία

Press Post ΕΛΤΑ: 250018 Έδρα: Καλλιπεύκη Λάρισας, Τ.Κ. 40006
www.kallipeuki.gr

ΕΤΟΣ 36ο • ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 147 • ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ 0,10 ΕΥΡΩ • ΝΕΑ ΕΚΔΟΣΗ • ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΜΑΪΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2016

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

Δημήτριος Δραγκόγιας του Νικολάου

Γράφει η Μαρία Δραγκόγια (κόρη του)

ΣΕΛΙΔΑ 5

Ιστορία της Καλλιπεύκης

του Ζήση Παπαδημητρίου

ΣΕΛΙΔΑ 8

«Γρίνιες και Γκίνες για... Guinness»

ΣΕΛΙΔΑ 9

ΕΝΑ ΓΡΑΜΜΑ ΑΠΟ ΤΗ ΒΟΣΤΟΝΗ

«Ένας μικρός βιοπαλαιστής»

ΣΕΛΙΔΑ 10

ΤΟ ΣΑΒΒΑΤΟ 6 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2016

Εθελοντική αιμοδοσία στην Καλλιπεύκη

Να είστε όλοι εκεί!

ΣΕΛΙΔΑ 6

Αγαπητή-έ, αναγνώστρια-η συνδρομήτρια-η,

Η ετήσια συνδρομή προς το Σύλλογό μας (και την «ΩΡΑΙΑ ΚΑΛΛΙΠΕΥΚΗ») έχει ορισθεί, από καιρό, στα 10 € και παραμένει εκεί. Το (πολιτιστικό μας) έτος, λογίζεται από και μέχρι την πρώτη Κυριακή του Αυγούστου, στην οποία θα γίνεται και η ετήσια Τακτική Γενική Συνέλευση. Έχεις ηθική υποχρέωση να είσαι - τουλάχιστον ταμιακά - εντάξει απέναντί του. Η «ΩΡΑΙΑ ΚΑΛΛΙΠΕΥΚΗ» θα βρίσκεται στο σπίτι σου και το επόμενο τρίμηνο. Αν μέχρι τότε δεν έχεις φροντίσει για τη γκαίρη καταβολή της συνδρομής, θα σημαίνει πως δεν επιθυμείς να είσαι αναγνώστης της και στη συνέχεια δεν θα «έρθεις» να σε βρει.

Αν καταβάλλεις τη συνδρομή σου μέσω τραπεζής, να αναφέρεται οπωσδήποτε το όνομά σου. Θα θέλαμε να γνωρίζεις, πως τα οικονομικά του Συλλόγου μας αυτή τη στιγμή, δεν επαρκούν για το τρίτο φύλλο (μεθεπόμενο) που υποσχόμαστε να λάβεις...

Τα ονόματα των οικονομικά τακτοποιημένων μελών - συνδρομητών και όσων ενισχύουν οικονομικά, αναφέρονται πάντα και για μια μόνο φορά, στο επόμενο φύλλο. Αν έχεις ταχτοποιήσει τη συνδρομή σου και στο επόμενο φύλλο δεν δεις το όνομά σου, επικοινωνήσε το συντομότερο μαζί μας.

Σημείωση: Όλα τα παραπάνω ισχύουν και για τις φίλες και τους φίλους, πατριώτισσες, πατριώτες και μη, που μας τιμούν με την καταχώρηση της διαφήμισής τους.

Το Δ.Σ.

ΤΟ ΣΑΒΒΑΤΟ 23 ΙΟΥΛΙΟΥ 2016 ΣΤΗΝ ΠΑΤΩΜΕΝΗ

Καλοκαιρινό Ημερήσιο Αντάμωμα Καλλιπευκιωτών

Από την πρώτη μας συνέντευξη (Σεπτέμβριος του 2015), αποφασίσαμε το Καλοκαιρινό μας Αντάμωμα να είναι ημερήσιο και στην Πατωμένη. Το αντάμωμα πρέπει κατά τη γνώμη μας να είναι και αντάμωμα. Να δίνει την ευκαιρία στις Πατριώτισσες και στους Πατριώτες να ανταμώνουν, να συζητούν, να θυμούνται, να συναναστρέφονται... Από τότε μέχρι και σήμερα, το οργανώνουμε κι ελπίζουμε να τα έχουμε καταφέρει.

Θα έχει μια σειρά από εκδηλώσεις και μια σειρά από εκθέσεις, θα είναι όλη την

ημέρα, θα υπάρχει ο χρόνος όλοι να βρεθούν στο χώρο έστω και για λίγο. Και για όσους δεν έχουν τη δυνατότητα να μετακινηθούν από το χωριό μέχρι την Πατωμένη, θα έχουν στη διάθεσή τους το TAXI του Κώστα Μαντά, ο οποίος κάθε μισή ώρα θα μεταφέρει κόσμο από την πλατεία στην Πατωμένη και αντίστροφα. Στο χώρο της Πατωμένης δεν θα επιτρέπονται αυτοκίνητα, αυτά θα σταματήσουν στο δρόμο προς τον Πλάτανο και στο Τρίγωνο της Καραβίδας.

Συνέχει στην σελίδα 6

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΙ ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ...

Από τις συναντήσεις- συζητήσεις με την ψυχολόγο Μοίρα Τζίτζικα

Κάποιες σκέψεις για το θέμα, της ψυχολόγου Μοίρας Τζίτζικα, την οποία και ευχαριστούμε θερμά (για όλα).

Αυτογνωσία: Με τον όρο αυτογνωσία αποκλούμε τη διαδικασία εκείνη όπου το άτομο γνωρίζει τον εαυτό του, δηλαδή τις σκέψεις που κάνει, τα συναισθήματα το χαρακτήρα του καθώς και τον τρόπο που αντιδρά στις διάφορες καταστάσεις. Βέβαια, όλοι οι άνθρωποι έχουμε ένα βασικό βαθμό αυτογνωσίας, η οποία, όμως, μπορεί να μην είναι ακριβής, δηλαδή μπορεί να νομίζουμε άλλα πράγματα για τον εαυτό μας από αυτά που ισχύουν πραγματικά και βλέπουν οι άλλοι σε εμάς.

Η αυτογνωσία είναι μια διαδικασία που γίνεται «εφ' όρου ζωής», εφόσον ο εαυτός αλλάζει, ανάλογα με το στάδιο ανάπτυξης και τις συνθήκες ζωής ενός ανθρώπου. Η διαδικασία αυτή είναι συχνά αποκαλυπτική, ευχάριστη και βοηθητική, αλλά και επίπονη ορισμένες φορές, π.χ. όταν συνειδητοποιούμε πράγματα για τον εαυτό μας, τα οποία θα προτιμούσαμε να μη γνωρίζουμε, όπως σφάλματα, αδυναμίες, επιθυμίες και άλλα. Τα περισσότερα κοινωνικά, προσωπικά, οικογενειακά και προβλήματα σχέσεων, οφείλονται στην έλλειψη αυτογνωσίας.

Συνέχεια στην σελίδα 6

24 ΚΑΙ 25 ΙΟΥΝΙΟΥ ΣΤΗΝ ΚΑΛΛΙΠΕΥΚΗ, ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ!

7ο Φεστιβάλ Αφήγησης Ολύμπου

Παρασκευή και Σάββατο, στο σχολείο, σε αυλές, στην πλατεία, στην Πατωμένη! «Στα παραμύθια η ψυχή διηγείται την ιστορία της», έλεγε ο σπουδαίος Ελβετός ψυχολόγος Καρλ Γιουνγκ, σημειώνοντας τη μεγάλη τους αξία. Υπάρχουν πολλοί λόγοι για τους οποίους τα παραμύθια αποτελούν μια κιβωτό μνήμης και έναν από τους πιο σημαν-

τικούς τρόπους επικοινωνίας. Η αφηγηματολογία, άλλωστε, δεν αφορά μόνο τις παραδόσεις αλλά και τον καθημερινό λόγο. Δεν είναι εθνικό θέμα, όπως θα μπορούσε να πει κανείς για τα τραγούδια, αλλά διεθνές, με κοινούς κώδικες επικοινωνίας μεταξύ των λαών. Βασίζεται στον αρχικό μύθο, στη μυθολογία όλων των

λαών, στη δημιουργία του κόσμου, ενδιαφέρει επομένως τους πάντες, καθώς όλες οι μεγάλες ιδέες, οι πανανθρώπινες αξίες όπως η αγάπη και η αλληλεγγύη, το περιβάλλον έχουν τον αρχικό τους πυρήνα σε ένα μύθο... (από το ιστολόγιο του Δημήτρη Γουγουλιά, http://dzg10.blogspot.gr/2016/06/7_26.html).

Συνέχεια στην σελίδα 12

Πατωμένη - Χώρος Αναψυχής Στολίδι του χωριού μας

Φιλοδοξία μας ήταν να επιτύχουμε μια (έστω μικρή) ανάπλαση στο χώρο της Πατωμένης ώστε να είναι πιο φιλικός και πιο ευχάριστος στους επισκέπτες. Προγραμματίσαμε και γι αυτή την περίοδο ολοκληρώσαμε τον προγραμματισμό μας.

Κατασκευάστηκαν - τοποθετήθηκαν πέντε τραπεζοπάγκοι με πέτρα και ξύλο, ένας ξύλινος σκεπαστός, αντικαταστάθηκε η είσοδος και ανακαινίστηκαν επισκευάστηκαν τα αποχωρητήρια. Έγινε από την αρχή το γεφυράκι, απέναντι από την είσοδο, προς τη βρύση και επισκευάστηκαν τα παλιά ξύλινα προστατευτικά στα άλλα γεφυράκια και στις σκάλες. Διαμορφώθηκε ο χώρος προς το Τρίγωνο (χώρος στάθμευσης) και αντικαταστάθηκε το γεφύρι στο δρόμο προς τον Πλάτανο (Δαπάνη: Καρανή Γιώργου).

συνέχεια στην σελίδα 6

Η θέση μας

Συμπληρώσαμε δέκα μήνες στο Δ.Σ. του Μ.Ε.Σ.Α.Κ. «Η ΠΑΤΩΜΕΝΗ» και προσπαθούμε να σταθούμε αντάξιοι της εμπιστοσύνης σας. Έχουμε την αίσθηση πως σε κάποιο βαθμό ανταποκρινόμαστε. Στους μήνες που πέρασαν δεν ακούσαμε παράπονα, γρίνιες (εκτός από αυτές του νέου συνεργάτη Α. Παπαϊωάννου), αρνητικά σχόλια! Αισθανόμαστε πως εισπράττουμε τον καλό σας λόγο, τη συμπαράστασή σας, τη βοήθειά σας, τη συνδρομή σας, την προσφορά σας, την καλοπροαίρετη κριτική!

Συνέχεια στην σελίδα 2

«Η ΩΡΑΙΑ ΚΑΛΛΙΠΕΥΚΗ» *Θυμάται...*

Συνδρομές, δωρεές, οικονομικές ενισχύσεις από 06-02-2016 μέχρι και 18-06-2016

1. Καλούσης Χρίστος, Μαρούσι	20 Ευρώ
2. Καλούσης Γιώργος, Γερμανία	50 »
3. Ποδόρα Άννα, Λάρισα	20 »
4. Τσούκας Ευάγγελος, Λάρισα	20 »
5. Καστόρης Αν. Απόστολος, Λάρισα	20 »
6. Καστόρης Απ. Αναστάσιος, Λάρισα	20 »
7. Μουγδής Κωνσταντίνος, Αμπελώνας	25 »
8. Καλούσης Τριαντάφυλλος, Λάρισα	10 »
9. Κωνσταντίνος, Γεωργία Κυπριώτη-Τσολάκη, Αυστραλ	50 »
10. Παπαδημητρίου Γιώργος, Βέροια	10 »
11. Γιαννούλας Ιωάννης, Θεσσαλονίκη	20 »
12. Κατσιούλα Χρυσιά, Καλλιπεύκη	10 »
13. Οικονόμου Χρίστος, Καλλιπεύκη (Καφενείο)	20 »
14. Καραμπατής Ιωάννης, Καλλιπεύκη	10 »
15. Ριζούλης Κ., Μητσιμπόνας Γ., Γόννο	20 »
16. Τσελεμένης Κωνσταντίνος	20 »
17. Μητσιόπουλος Θ. Χρίστος	10 »
18. Καστόρης Σπυριδών, Αθήνα	30 »
19. Γέτσιος Αστέριος	10 »
20. Μουσουλής Κωνσταντίνος Κατερίνη	10 »
21. Καρκανιά Σταματία, Λάρισα	50 »
22. Καλούση Ευγενία Λάρισα	20 »
23. Παπαϊωάννου Γεωργ. Ιωάννης	20 »
24. Παπαγιαννούλης Σπυριδών, Αίγιο	35 »
25. Κανελλιάς Ιωάννης (Κατερίνη)	20 »
26. Μιχαντάς Αθ. Αναστάσιος, Αθήνα	25 »
27. Μιχαντάς Αθ. Χρίστος, Αθήνα	25 »
28. Η κατάθεση έγινε εδώ: Easy pay kiosk 221301	20 »
29. Δούκας Δούκα Γεώργιος, Θεσσαλονίκη	20 »
30. Παντρεμένου-Ζαφείρη Κούλα, Αθήνα	10 »
31. Αργυρόπουλος Βασίλειος, Λάρισα	10 »
32. Γκαρλέμου Στέλλα, Λάρισα	10 »
33. Ντόντος Φώτιος, Βόλος	20 »
34. Παπαδούλης Γεώργιος, Αθήνα	30 »
35. Καραμυχάλης Ιγνάτιος, Αθήνα	25 »
36. Παπαϊωάννου Παναγιώτης, Βέροια	10 »
37. Καραμπατής Α. Ζήσης, Λάρισα	10 »
38. Καλαμίδας Γιώργος, Κατερίνη	10 »
39. Τσιουγκού Ιωαν. Άννα	40 »
40. Μασταγκάς Σωτήρης, Λιτόχωρο	40 »
41. Δουλαπτής Ιωάννης, Αμπελώνας	40 »
42. Ντόκος Νίκος, Λάρισα	10 »
43. Πετρενίτη-Παπαϊωάννου Σταμ., Αμπελώνας	15 »
44. Γκουντουβάς Ιωάννης, Καναδάς - 50 δολ	33,30 »
45. Κυλινδρής Θεόπιτος, Καναδάς - 50 δολ	33,30 »
46. Μαντάς Κυριάκος, Καναδάς - 50 δολ.	33,30 »
47. Μαντάς Αστέριος, Καναδάς - 50 δολ.	33,30 »
48. Μουστακά Βασιλική, Καναδάς - 50 δολ.	33,30 »
49. Παπαδούλης Απόστολος, Καναδάς 50 δολ.	33,30 »
50. Σαλαμπάσης Νίκος, Καναδάς - 100 δολ	66,60 »
51. Κυλινδρή Αθηνά, Καναδάς - 10 δολ	6,61 »
52. Παπαδούλης Δημήτριος, Καναδάς - 10 δολ	6,62 »
53. Ιακωβίδου Μαρία, Γιάννουλη	15 »
54. Ζαφείρη Βασιλική Λάρισα	10 »
55. Πετανίδης Δημήτρης, Βέροια	10 »
56. Γκουλιάρης Μπάμπης, Αμπελώνας	10 »
57. Κατσιούρας Ιωάννης, Καλλιπεύκη-Πανοπωλείο	10 »
58. Παπαγεωργίου Τριαντάφυλλος, Γόννο	10 »
59. Ταμπάκας Ηλία, Βέροια	10 »
60. Μιχαήλ Δ. Αγορίτσας, Κατερίνη	20 »
61. Καπέλα - Τσολάκη Μαρία, Συκούριο	20 »
62. Μιχαήλ Βαρβάρα, Κατερίνη	10 »
63. Τσιώνας Γεώργιος (Σταματί), Λάρισα	20 »
64. Γκαβούτσικος Κώστας (Ηρακλής), Καλλιπεύκη	20 »
65. Καρπούζας Ιωάννης, Λάρισα	10 »
66. Τσολάκης Χρήστος, Βρυότοπος	20 »
67. Παπαστεργίου Αγγελική, Λάρισα	10 »
68. Οικονόμου Αστέριος, Λάρισα	100 »
69. Γκούθας Αναστάσιος , Λάρισα	20 »
70. Ντόντος Ευάγγελος , Λάρισα	20 »
71. Κανελλιάς Ιωάννης, Καναδάς	20 »
72. Μανολούλη Σταυρούλα	
(Κίμων Καλαϊτζίδης) ΗΠΑ (70 δολ. ΗΠΑ)	64 »
73. Στογιάννοβιτς - Παπαδόνα Παρασκευή, Λάρισα	10 »
74. Τριφέρη Μαρία, Λάρισα	10 »
75. Γκαμπούρας Απόστολος, Αθήνα	20 »
76. Γκαμπούρας Αναστάσιος, Λάρισα	20 »
77. Μητσιόπουλος Θωμάς, Λάρισα	15 »
78. Κατσιούλας Αστέριος, Βόλος	20 »
79. Παπαδημητρίου Ιωάννης, Λεπτοκαρυά	10 »

Πριν 30 χρόνια...

(φύλλο 36, Ιούνιος 1986)

Η ΚΑΛΛΙΠΕΥΚΗ ΑΛΛΑΖΕΙ ΠΡΟΣΩΠΟ

Κάθε μέρα που περνά και κάθε χρόνος που φεύγει αλλάζουν το χωριό μας. Πράγματι εδώ και μερικά χρόνια, η Καλλιπεύκη αλλάζει πρόσωπο συνέχεια. Κι αυτό δεν είναι υπερβολή αν συγκρίνουμε την Καλλιπεύκη του 1979 και του σήμερα. Και βάζω τον χρόνο αυτό διότι

είναι σημαδιακός. Ακριβώς τότε ιδρύθηκε ο Σύλλογος. Και στα οχτώ περίπου χρόνια ζωής έχει να επιδείξει πάρα πολλά.

Είναι αυτός που τα πρώτα του δυο χρόνια λειτούργησε σαν εξωραϊστικός περισσότερο, ξεκινώντας τη διαμόρφωση και τιμεντόστρωση των κεντρικών δρόμων του χωριού, ερεθίζοντας έτσι την κοινότητα, η οποία με τη σειρά της συνεχίζει μέχρι και σήμερα εντατικά στους τομείς της εσωτερικής οδοποιίας και της απομάκρυνσης των ομβρίων υδάτων.

Η θέση μας - Our Position

Συνέχεια από την σελίδα 2

Πατριώτισσες και Πατριώτες - όπου κι αν βρίσκεστε - αυτή είναι η δύναμή μας, η δύναμη του καθενός μας, η δύναμη του Συλλόγου μας, η δύναμη του χωριού μας! Αυτό το: «Όλοι μαζί μπορούμε» - και στις δύσκολες μέρες που περνάμε - φαίνεται πως στο χωριό μας γίνεται πράξη!

Σας ευχαριστούμε

Our position

We have completed ten months on the Board of M.E.S.A.K. "PATOMENI" and we are trying to stand worthy of your trust. We

Αυτή τη στιγμή που γράφονται αυτές η γραμμές, βρίσκεται σε εξέλιξη...

Πριν 20 χρόνια...

(φύλλο 81, Ιούνιος 1996)

Αποπερατώνεται ο δρόμος Καλλιπεύκης - Πλαταμώνα

Εντείνονται οι προσπάθειες για την αποπεράτωση των εργασιών διαπλάτυνσης και παράλληλα κατασκευής του ορεινού δρόμου Πλαταμώνα - Καλλιπεύκης.

Προς το παρόν έχουν ολοκληρωθεί οι εργασίες διαπλάτυνσης του δρόμου, ενώ στο μεγαλύτερο μέρος του έχει στρωθεί και μπαζωθεί ούτως ώστε να επιτυγχάνεται η ομαλότερη διέλευση

του.

Η όλη κατασκευή του έργου προχωράει με γοργούς ρυθμούς υπό την επιβλεψη του εργολάβου κ. Χρήστου Αδάμου.

Αξίζει να σημειωθεί ότι η ασφαλτόστρωση του δρόμου Πλαταμώνα - Καλλιπεύκης αποτελεί έργο πνοής για την

τουριστική ανάπτυξη της ορεινής Καλλιπεύκης, ιδιαίτερα κατά τους θερινούς μήνες. Έτσι ώστε εάν κάποιος θα ήθελε να απολαύσει μια από τις ωραιότερες διαδρομές της Ελλάδας μέσα στο δάσος, αναζητώντας τη μαγεία της άγρια φύσης, αντικρίζοντας απέναντι του στο θεϊκό τα αχνάρια των θεών. Θα μπορούσε να πραγματοποιήσει την επιθυμία του αυτή χωρίς το εμπόδιο του κακώς συντηρημένου δρόμου.

Πριν 10 χρόνια...

(φύλλο 119, Ιούνιος 2006) ΣΤΙΣ 18 ΙΟΥΛΙΟΥ 2006

Εγκαινιάζεται το εκκλησάκι του Αγίου Νεκταρίου

Το εκκλησάκι του Αγίου Νεκταρίου στη θέση «Ράχη» της Καλλιπεύκης, είναι σχεδόν έτοιμο με τη βοήθεια του αγίου αλλά και των πιστών που συνέβαλαν – ο καθένας με το δικό του τρόπο - στην αποπεράτωση...

«Η ΩΡΑΙΑ ΚΑΛΛΙΠΕΥΚΗ»

Τρίμηνη έκδοση του Μορφωτικού Εκπολιτιστικού Συλλόγου Απανταχού Καλλιπευκιωτών «Η ΠΑΤΩΜΕΝΗ»

Εκδότης: Παναγιώτης Παπαϊωάννου
Υπεύθυνος ύλης: Παναγιώτης Παπαϊωάννου

Υπεύθυνη ταμείου και συνδρομών: Αικατερίνη Γκαζγκάνη

Συνδρομές:
Εσωτερικού: 10 €
Εξωτερικού: 10 € (Ευρώπη)
20 Δολάρια (Αμερική)
30 Δολάρια (Καναδάς)
30 Δολάρια (Αυστραλία)

Διαφημίσεις: 5 € (το 1/8 της σελίδας)

Ταχυδρομική διεύθυνση Συλλόγου: Καλλιπεύκη Λάρισας, Τ.Κ. 400 06

Ταχυδρομική διεύθυνση Προέδρου: Παναγιώτης Παπαϊωάννου, Ανοιξέως 30 Α, 59131 ΒΕΡΟΙΑ

Συγκέντρωση ύλης, διαχείριση οικονομικών, πολιτιστικά, εκδηλώσεις: Παναγιώτης Παπαϊωάννου, Κώστας Παπαδημητρίου, Ματίνα Μιχαντά, Αικατερίνη Γκαζγκάνη, Παντελής Γκουγκουλιάς, Ζήσης Κατσιούλας, Κώστας Λαμπήρης.

Αρ. Λογαριασμού:
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ:

IBAN
GR 930110325000002500218907
(ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ) Κωδικός Τραπέζης (SWIFT - BIC): ETHNGRAA
(Για τους εκτός Ελλάδας)

Το Δ.Σ.

Επισημοποιήσαμε πον λάβαμε

16-03-2016
Διαβάζω πάντα ότι έχει σχέση με την Καλλιπεύκη. Τα site σας είναι από τα καλύτερα (και στο facebook και το www.kallipefki.gr). Χαίρομαι και είμαι περήφανη για το επίπεδο. Ευχαριστώ για ότι κάνετε για την Καλλιπεύκη. Πολλά τα μοιράζομαι με καναδούς φίλους και συναδέλφους αλλά και άλλους. Τους αρέσει να μαθαίνουν για τον Ελληνισμό.

Σας ευχαριστώ.
Μάρα Τσακάλη, Μόντρεαλ, Καναδάς

* * * * *

7-3-2016
Παναγιώτη, αφού ευχαριστήσω εσένα και τα μέλη του Συλλόγου για την ενημέρωση των συμπατριωτών μας, σχετικά (και) με το φωτογραφικό μου ενδιαφέρον, να ευχηθώ καλό κουράγιο με θέση - αντίθεση - ΣΥΝ ΘΕΣΗ. Κάτι που λείπει παντελώς από την κεντρική πολιτική σκηνή (και όχι μόνο) της Πατρίδας μας.
ΥΓ. : Ιστοσελίδα προσεγγμένη. Ποιότητα και περιεχόμενο εφημερίδας εξίσου καλά.

Με (συμ)πατριωτικούς χαιρετισμούς
ΚΩΣΤΑΣ ΧΑΤΖΗΣ

* * * * *

14-03-2016
Συγχαρητήρια για την δουλειά και το πείσμα που προσφέρετε για την πολιτιστική ανάπτυξη του τόπου μας.

Δημήτρης Κυλινδρής

* * * * *

14-3-2016
Σήμερα μετά από δύο χρόνια και με τις ίδιες καιρικές συνθήκες, όπως

και τότε, χιονάκι δηλαδή, αλλά με πολύ καλή διάθεση από μέρους όλων των συμμετεχόντων και πολύ μεράκι από τα μέλη του Δ.Σ. του Μ.Ε.Σ.Α.Κ. «Η ΠΑΤΩΜΕΝΗ», γιορτάσαμε τα Κούλουμα στο αγαπημένο μας χωριό, την ορεινή και κάτασπρη Καλλιπεύκη. Όμορφη παρέα, αγαπημένα και οικεία πρόσωπα και πολύ κέφι έκαναν την ημέρα όμορφη, κεφάτη, χαρούμενη και διασκεδαστική. Θερμά συγχαρητήρια σε όλα τα μέλη του Δ.Σ. στον Χρήστο Οικονόμου και στους ανθρώπους του που φιλοξένησαν την όλη εκδήλωση στο κατάστημά τους, μιας και ο καιρός δεν επέτρεψε να γίνει η εκδήλωση στην πλατεία όπως ήταν προγραμματισμένο αλλά πρώτα και πάνω απ' όλα στους πατριώτες και τις πατριώτισσες που γέμισαν το μαγαζί και με το κέφι τους έκανα ακόμη μια εκδήλωση του Συλλόγου μας να στεφθεί από απόλυτη επιτυχία. Χρόνια πολλά, καλή Σαρακοστή σε όλους και πάντα επιτυχίες στον Σύλλογο.

Και του χρόνου να μαστε καλά παιδιά...
Αποστόλης Γκουγκουλιάς

* * * * *

10-05-2016
Καλημέρα σας και Χριστός Ανέστη. Είναι πολύ σημαντικό το έργο και η προσπάθεια που γίνεται από όλους σας διαχρονικά. Πραγματικά νιώθω πολύ περήφανος για την καταγωγή μου και για τους συμπατριώτες μου. Παρακολουθώ τις δράσεις και τις εξελίξεις στον τόπο μου μέσα από το φακό σας ή τα κείμενά σας και πραγματικά ζηλεύω καθώς δεν μπορώ να πάρω μέρος όπως παλιά ή όπως θα ήθελα πλέον. Η επαγγελματικές μου υποχρεώσεις τα τελευταία είκοσι τρία χρόνια με κρατούν στην Αθήνα.

Σας συγχαίρω πραγματικά για άλλη μια φορά για το πάθος και την αφοσίωση που έχετε.
Γκέσιος Γιάννης

Τα καστανοπερίβολα της Βουριανής

Συνεχίζοντας την αφιέρωσή μας στα περιβόλια της Καλλιπεύκης, θα αναφερθούμε σε τούτο το φύλλο στα καστανοπερίβολα που βρίσκονται στη θέση Δουριανή, πιο κάτω από την Αγία Τριάδα. Τα καστανοπερίβολα της Δουριανής που βλέπουν την θάλασσα μοιράστηκαν σε κατοίκους της Καλλιπεύκης στα μέσα της δεκαετίας του 1950. Μάλιστα η διανομή έγινε δυο φορές επειδή «κάποια κεφάλια» του χωριού τότε δεν κληρώθηκαν σε μέρη που θα ήθελαν. Τα περιβόλια αυτά είναι πολύ μικρά σε έκταση και η οικονομική τους εκμετάλλευση είναι αδύνατη τόσο από πλευράς ποσότητας παραγωγής όσο και από το δύσκολο του εδάφους. Πολλά περιβόλια έχουν λιγότερα και από δέκα δέντρα. Απ' όλα τα καστανοπερίβολα ξεχωρίζει το περιβόλι των αδελφών Μπούτσικα,

Απόστολου και Γεωργίου που βρίσκεται στο επάνω μέρος της περιοχής. Αυτό είναι πολύ μεγαλύτερο σε έκταση από τα υπόλοιπα και πριν από το 1940 αλλά και λίγο μετά, ήταν αμπελι. Κατόπιν οι ιδιοκτήτες τους τα φύτεψαν καστανιές και αυτοί. Επίσης και οι Τσιακαλαίοι είχαν περιβόλι πριν από το 1940 και ξεχειμώνιαζαν εκεί τα γουρούνια τους. Σήμερα όλα σχεδόν τα περιβόλια δεν είναι απλώς ανεκμετάλλευτα αλλά είναι εντελώς παρατημένα. Πολλοί από τους ιδιοκτήτες (οι απόγονοι) δεν γνωρίζουν ούτε καν που βρίσκονται. Όποιος θέλει πηγαίνει και μαζεύει σε όποιο περιβόλι θέλει. Μερικοί που τα προστάτευαν και τα περιποιούνταν τα προηγούμενα χρόνια, έχουν πεθάνει ή έχουν γεράσει ή είναι ανήμποροι σήμερα. Βέβαια, μια μικρή περιποίηση των καστανιών έστω και από λίγους,

θα ήταν δυνατή αν η απόσταση δεν ήταν μεγάλη και ο δρόμος δεν ήταν τόσο κακοτράχαλος. Ως ένα βαθμό, συντελούν και αυτοί οι παράγοντες στο να μην ενδιαφέρονται οι ιδιοκτήτες για την τύχη των περιβολιών τους. Επίσης πρέπει να πούμε ότι στη θέση των σημερινών καστανιων ήταν πρώτα αγριοκαστανιές οι οποίες μετά μπολιάστηκαν. Τέλος

να προσθέσουμε ότι σήμερα, λόγω και της αλλαγής των καιρικών συνθηκών, οι καστανιές ευδοκιμούν και στον οικισμό της Καλλιπεύκης. Αυτό το διαπιστώσαμε και στο περιβόλι του Χρίστου Οικονόμου το περασμένο καλοκαίρι που βρίσκεται λίγο πριν από τα Λιβάδια. Οι καστανιές λυγούσαν από τον πολύ καρπό.

Z.A.K.

Μουσικοί Δρόμοι - 26-03-2016

«Μουσικοί Δρόμοι», μια ώρα με τους «Λάθε βιώσας», που μας ταξίδεψαν μέσα από μουσικούς δρόμους με τη μουσική τους σ' άλλες περιοχές, σ' άλλους τόπους, ίσως και σ' άλλους χρόνους... Νέα ακούσματα

με τη μουσική τους σ' άλλες περιοχές, σ' άλλους τόπους, ίσως και σ' άλλους χρόνους... Νέα ακούσματα

για την Καλλιπεύκη!!! Ήταν οι: Γιώργος Κόλλιας, ούτι, Ιγνάτιος Καραμυχάλης, παρδοσιακά κρουστά και Έντι Καρελιώτης, κιθάρα.

Τους ευχαριστούμε θερμά. (Ίσως τους ακούσουμε και πάλι - αργότερα - σε ρεμπέτικα τραγούδια...)

Ευχαριστίες

Η Διευθύντρια του Δημοτικού Σχολείου Καλλιπεύκης, Μπόλιου Βιργινία και οι γονείς των μαθητών, ευχαριστούν θερμά τους Γιώργο Ρημαγμό και Χρίστο Μητσιόπουλο για την περιποίηση των δέντρων της αυλής του σχολείου. Η Τρίτη Λυκείου Γόννων, ευχαριστεί θερμά το Σύλλογο μας για την παραχώρηση των παρδοσιακών φορεσιών, για την εκπλήρωση των εκδηλώσεων της 25ης Μαρτίου. Τα παιδιά του αποθανόντος Τριαντάφυλλου Δουλαππή, Δημήτριος και Βάσω, καθώς και ο Κωνσταντίνος Γκριζίας, ευχαριστούν τον Μ.Ε.Σ.Α.Κ. «Η ΠΑΤΩΜΕΝΗ», και την Τράπεζα Αίματος για την χορήγηση τεσσάρων φιαλών αίματος σε εγχειρήσεις που έκανε ο πατέρας τους και πεθερός του.

Ο Μ.Ε.Σ.Α.Κ. «Η ΠΑΤΩΜΕΝΗ» ευχαριστεί:

- Την κ. Μόιρα Τζίτζικα, ψυχολόγο, για την αυθόρμητη ανταπόκριση, την επικοινωνία, τη μεταδοτικότητα και την επιστημονική γνώση, στις κατ' επανάληψη συζητήσεις με τους κατοίκους του χωριού μας.
- Τον Χρίστο Οικονόμου (Καφέ - Ουζερί «ΟΛΥΜΠΟΣ»), για την άριστη εξυπηρέτηση στο γλέντι της Καθαρής Δευτέρας του Συλλόγου μας (14-3-2016).
- Την ορχήστρα του Κ. Ριζούλη (από τους Γόννους) που μας «γλέντησε» την Καθαρή Δευτέρα (14-3-2016).
- Τους μικρούς του φίλους Ρέντι Ζουλάλι και Κριστιάν Ζουλάλι για τη διανομή της εφημερίδας μας σε όλα τα σπίτια της Καλλιπεύκης.
- Τους: Γιώργος Κόλλιας, Ιγνάτιο Καραμυχάλη και Έντι Καρελιώτη, για τη μουσική βραδιά στις 23 Απριλίου 2016.
- Τον Γιώργο Γκαζγκάνη, για την αναβάθμιση και παρακολούθηση της σελίδας μας στο ιντερνέτ (www.kallipefki.gr).
- Τους αδελφούς Κ. Μαντά (Καφέ - Ουζερί «ΜΑΝΤΑΣ» - Κρεοπωλείο) που μας δάνεισαν 21 καθίσματα για τις εκδηλώσεις της 26ης Μαρτίου και 23 Απριλίου, ιδιαίτερα τον Δημήτρη (Τζιμη), που μας τις έφερε ο ίδιος στο χώρο της εκδήλωσης.
- Τον Θόδωρο Γκαζγκάνη για τη δωρεά 30 κεραμιδιών ώστε να αντικατασταθούν όσα ήταν σπασμένα στα αποχωρητήρια στην Πατωμένη και για τη μεταφορά των δυο θυρών των αποχωρητηρίων, από Γιάννουλη σε Καλλιπεύκη.
- Τον Απόστολο Μασούρα (Κατερίνη) για την τοποθέτηση των πλακιδίων στα αποχωρητήρια στην Πατωμένη.
- Τον συνεταιρισμό υλοτόμων για τα ξύλα της εισόδου στην Πατωμένη και τη βοήθεια στην τοποθέτηση καθώς και για τα κούτσουρα που τοποθετήθηκαν τα παγκάκια στο χώρο των εκδηλώσεων.
- Τις γυναίκες του χωριού (Μαρία Καραμπατή, Μαρία Μιχαλά, Ασημούλα Κάγκουρα, Βαγγελή Λαμπήρη, Φανή Δρογκόγια, Ηλέκτρα Γκουγκουλιά, Φιλώ Γκουγκουλιά, Τούλα Μπουρονίκου, Παγώνα Παπαναστασίου, Παγώνα Παπαδόνα, Φαίδρα Γκαζγκάνη, Καίτη Ζουλάλι και Μαρία Τσιαπλέ), που ετοίμασαν πίτες και άλλα εδέσματα για το δείπνο της Παρασκευής (24-6-16) προς τους φιλοξενούμενους του 7ου Φεστιβάλ.
- Τις οικογένειες: Τούλας και Λευτέρη Μπουρονίκου, Καίτης και Μάριου Ζουλάλι και Παγώνας και Γιάννη Παπαδόνα, που μας φιλοξένησαν στις αυλές στους στο 7ο Φεστιβάλ Αφήγησης.
- Την ονομοπία «ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΥΛΗ» (Κατερίνη) για την προσφορά ανάλογης ποσότητας κρασιού προς τους φιλοξενούμενους του 7ου Φεστιβάλ Αφήγησης.
- Την Χαλβαδοποιία «ΟΛΥΜΠΟΣ» (Λάρισα), για την προσφορά ανάλογης ποσότητας λουκουμιών προς τους φιλοξενούμενους του 7ου Φεστιβάλ Αφήγησης.
- Το Κατασκηνωτικό Προσκοπικό Κέντρο «Ελευθερία», που φιλοξένησε στις εγκαταστάσεις του επισκέπτες για το 7ο Φεστιβάλ Αφήγησης.
- Την Γιώτα και τον Παναγιώτη Ραπτόπουλο (Κατερίνη) για τη δωρεά ενός γραφείου και 4 καρεκλών.
- Τον Χρίστο Σαλαμπάση, που βοήθησε στα χωματοργικά, που χρειάστηκαν στην διαμόρφωση του χώρου στην Πατωμένη.
- Τον Νεμπί (Μάριο) Ζουλάλι, για την μεταφορά από το χωριό στην Πατωμένη εργαλείων και υλικών για την κατασκευή των τραπεζοπάνκων.
- Τον Θωμά Καραμπατή για τη διαρκή συμπαράσταση, υποστήριξη και βοήθεια καθώς και για τη δωρεά των κεραμιδιών του σκεπασμένου τραπέζιου στην Πατωμένη.
- Το εργοστάσιο Ξυλείας ΔΗΜΟΥΛΑΣ Wood (Βέροια) για τη δωρεάν μεταφορά της Ξυλείας που χρειάστηκε στην Πατωμένη.
- Όλους όσους μας εμπιστεύονται με τη διαφήμιση τους στην εφημερίδα μας. Λίγοι προς το παρόν μα ελπίζουμε στο μέλλον να γίνουν περισσότεροι. Οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να επικοινωνούν με τον Παντελή Γκουγκουλιά.
- Τους αδελφούς Κ. Μαντά για τη δωρεά 31 πλαστικών καθισμάτων (αυτά που χρησιμοποιήσαμε στην εκδήλωση της 14-3-2016 και άλλα 10 ακόμα).
- Τον Γιάννη Π. Παπαϊωάννου για τη μετάφραση του άρθρου «Η Θέση μας».
- Τον Ξεώνα «ΑΣΚΟΥΡΙΣ» που «έβαλε» τα δυνατά του για την φιλοξενία των προσκεκλημένων του 7ου Φεστιβάλ Αφήγησης.
- Τον Δημήτρη Γουγκουλιά, τόσο για το βίντεο όσο και για την περιγραφή του 7ου Φεστιβάλ Αφήγησης, που ανήρτησε στο ιστολόγιό του.
- Τον Αστέριο Παπαστεργίου, για την καλή του διάθεση.
- Τον Γιάννη Τζίτζικη (γαμπρό του Θανάση Τσιαπλέ), για την τοποθέτηση των δυο θυρών στα αποχωρητήρια.
- Την Πυροσβεστική Υπηρεσία Λάρισας
- Το Δασαρχείο Λάρισας και προσωπικά τον Δασάρχη κ. Αστέριο Γκάτσικο.
- Το Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας και την Καθηγήτρια Τασούλα Τσιλιμένη, που εμπιστεύονται το Σύλλογό μας για 7η φορά.
- Τον Θανάση Παπαδόνα (Ανοξείδωτες κατασκευές «ΖΕΥΣ», 5ο χιλ. Λάρισα – Τυρνάβου - περισσότερα στο επόμενο φύλλο), για τη δωρεά των δυο ανοξείδωτων εισόδων στα αποχωρητήρια!

Ο Μ.Ε.Σ.Α.Κ. «Η ΠΑΤΩΜΕΝΗ» ευχαριστεί επίσης (ξεχωριστά και ιδιαίτερα) τον Δήμο μας, τον Δήμο Τεμπών, για τη διαρκή συμπαράσταση, υποστήριξη, βοήθεια (ηθική και υλική) και για την άριστη συνεργασία. Ιδιαίτερα, τον Δήμαρχο, Κώστα Κολλάτο, τον Αντιδήμαρχο, Θωμά Τσιαπλέ, το Τοπικό Συμβούλιο και τον πρόεδρό του, Τάσο Κούσιο.

Ενδέχεται να ξεχάσαμε κάποιους, ας μας συγχωρέσουν, θα τους αναφέρουμε στο επόμενο φύλλο.

Γεννήσεις
Αρραβώνες
Γάμοι
Αυτοί που έφυγαν

Γεννήσεις:

1. Η Κατσιούλα Παρασκευή του Ζήση και ο σύζυγός της Βασίλειος Λέτσιος απέκτησαν το 1ο παιδί, κορίτσι.
2. Η Νίκη Παπαναστασίου και ο σύζυγός της Γκούμας Χαράλαμπος του Πούλιου απέκτησαν το 1ο παιδί, αγόρι (Π Γ).
3. Η Παπαναστασίου Στέλλα και ο σύζυγός της Γκανούρης Άρης απέκτησαν το πρώτο παιδί αγόρι (Π.Γ.).
4. Η Πηνελόπη Ιωάννου Μουσουλή (Περίσταση) και ο σύζυγός της Μαρμαρίδης Γιώργος απέκτησαν το 2ο παιδί, κορίτσι.
5. Ο Μπούτσικας Στέλιος του Νικολάου και η σύζυγός του Κωνσταντίνα Μπαθρέλου από την Αθήνα, απέκτησαν δίδυμα (ένα αγόρι, ένα κορίτσι) (Π Γ), (Θεσσαλονίκη).
6. Η Μούργκα Γιάννα του Αστερίου και ο σύζυγός της Στάμος Γεώργιος απόκτησαν το 1ο παιδί αγόρι (Βόλος).

Να σας ζήσουν τα παιδάκια σας και να τα χαίρεστε!

Αρραβώνες:

1. Ο Τσιλιμένης Ζήσης του Αστερίου και της Πιπίτσας Καραμπατή με την Γιακουμή Έφη από τη Σούρπη του Αλμυρού.
2. Η Παπαϊωάννου Στέλλα του Αποστόλου (εγγονή Μήτσιου Παπατόλιου) με τον Καρακελάφη Δήμο από την Καρδίτσα.
3. Η Μασούρα Ελισάβετ του Αποστόλου (Αμπελώνας) με τον Σκάκο Κων/νο από την Ραχούλα Λάρισας.
4. Η Μασούρα Γιούλα του Φάνη με τον Νικούλη Ιωάννη από την Αγιά.

Να σας ζήσουν

Γάμοι:

1. Ο Μούργκας Αστέριος του Ιωάννου και της Ασημούλας με την Κολιού Αναστασία από τον

Στέργιος Μούργκας και Αναστασία Κολιού

Οικονόμου Ιωάννης και Ζόμπολα Βασιλική

Στάμου Γεωργίος και Γιάννα Μούργκα

- Αμπελώνα (Αμπελών).
2. Ο Κοκότης Νικόλαος του Αναστασίου με την Ρεκούμη Έφη από το Κιάτο της Κορινθίας.

3. Ο Οικονόμου Ιωάννης του Χρίστου και της Λίτσας Δουλαππή με την Ζόμπολα Βασιλική από την Αθήνα.
4. Η Μούργκα Γιάννα του Αστερίου και της Αγορίτσας Μιχαήλ με τον Στάμο Γεώργιο από τον Βόλο.
5. Ο Γκουλιάρας Ιωάννης του Χαλαλάμπους και της Ζωής με τη Κολιού Ευαγγελία του Δημητρίου και της Φωτεινής (Αμπελώνας).
6. Η Παπαναστασίου Στέλλα του Αστερίου με το Γκανούρη Άρη από τη Λάρισα.

Να χαίρεστε το νέο ζευγάρι, να σας ζήσουν!

Θάνατοι:

1. Ο Γιαννούλας (Παπακώστας) Δημήτριος του Ιωάννου ετών 83 (Περίσταση).
2. Ο Κυλινδρής Λευτέρης ετών 83, (Βοστώνη).
3. Ο Μούργκας Ζήσης του Κωνσταντή (Τζίκας Κατσιάτης) ετών 91 (Καρυά).
4. Ο Παπαστεργίου (Τεγούλας) Κωνσταντίνος ετών 89 (Λάρισα).
5. Ο Μπούτσικας Αστέριος του Γεωργίου ετών 59 (Λάρισα).
6. Ο Τσιούγκος Ιωάννης του Νικολάου και της Αννούλας ετών 78 (Λάρισα).
7. Η Γεροστέργιου (Παλικαρά) Πανάγιω του Νικολάου ετών 98 (Βοστώνη).
8. Η Γκουλιάρτα Σταυρούλα του Αθανασίου το γένος Αοστρίου (Αναγνώστη) Γκέτσιου ετών 99 (ίσως και 102) (Τορόντο).

Παράκληση:

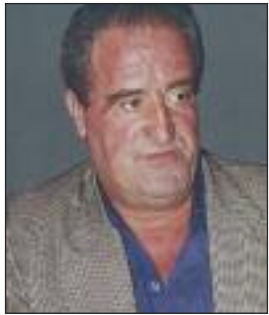
1. Μερικές φορές δημοσιεύουμε γεννήσεις χωρίς προηγουμένως να δημοσιεύσουμε τους γάμους. Αυτό συμβαίνει γιατί πολλά παιδιά σήμερα παντρεύονται με πολιτικό γάμο και μετά κάνουν τον θρησκευτικό. Ή την ίδια μέρα κάνουν γάμο και βάφτιση μαζί. Γι' αυτό και στο εξής όπου διαβάζετε (Π Γ), θα σημαίνει Πολιτικός Γάμος.
2. Μέσα στην παρένθεση γράφεται ο τόπος όπου θάφτηκε ο νεκρός που τις περισσότερες φορές ήταν και ο τόπος της κατοικίας του.

Οι (συγχωριανοί) που έφυγαν

1. Ο **Καζάνας Ζαφείρης** του Ιωάννου ζούσε οικογενειακά από πολλά χρόνια στη Λάρισα. Ήταν εργάτης και πάντα ήταν πρόσχαρος και γελαστός άνθρωπος. Η γειτονιά στην οποία κατοικούσε είχε να πει μόνον καλές κουβέντες. Τα καλοκαίρια κυρίως, έβγαине συνέχεια στο χωριό και είχε κτίσει εξοχικό σπίτι. Από το γάμο του απέκτησε δυο παιδιά. Ο θάνατός του ήταν ξαφνικός.
2. Η **Σιώκου Σταματή** ήταν κόρη του Αποστόλη του Σιώκου (του Τόλιου του Κατσιαούνη) και πολύ μικρή παντρεύτηκε στον Τύρναβο. Δεν είχε καμία επικοινωνία με την Καλλιπεύκη και την θυμόμαστε από τα μαθητικά μας χρόνια στο δημοτικό σχολείο. Πέθανε από ανακοπή καρδιάς και από το γάμο της απέκτησε δυο κόρες.
3. Η **Τσιλιμένη Βαγγελιώ** ήταν σύζυγος του Χρίστου Τσιλιμένη και ήταν μια ήσυχη και απλή γυναίκα. Καταγόταν από το χωριό Ραχούλα της Λάρισας και με τον Χρίστο απέκτησαν δυο αγόρια και μια κόρη. Πέθανε από την αρρώστια της εποχής, τον καρκίνο.

5. Η **Γκουγκουλιά Ηράκλεια** εδώ και πολλά χρόνια κατοικούσε οικογενειακά στη Λάρισα. Ήταν κόρη του Γιάννη Καρατόλιου και σύζυγος του Ιωάννη Γκουγκουλιά (Δημοτζίκα). Απέκτησε τρία αγόρια τα οποία, τα τελευταία τουλάχιστον 25 χρόνια, είχαν το περίπτερο στην κεντρική πλατεία της Λάρισας απέναντι από την Εθνική Τράπεζα.

6. Ο **Μαντάς Τριαντάφυλλος** ήταν γεννημένος στο Τορόντο του Καναδά και είχε το όνομα των προπατόνων του Τριαντάφυλλου Οικονόμου και Τριαντάφυλλου Μαντά. Ήταν ένα από τα τρία παιδιά του Γιάννη Μαντά. Ο Γιάννης Μαντάς είναι παιδί του Στέργιου Μαντά (Ντάπου) (του Τέγου του Ντάπου). Μετά τον στρατό μετανάστευσε στον Καναδά μαζί με τον αδερφό του τον Κώστα. Εκεί παντρεύτηκε και απέκτησε τρία παιδιά ένα από τα οποία ήταν ο Τριαντάφυλλος. Ο μακαριστός Τριαντάφυλλος έφυγε από τη ζωή σε ηλικία 44 ετών και ήταν ανύπανδρος. Μαζί με το αδερφό του τον Στέλιο είχαν συνεργείο αυτοκινήτων και από τη δουλειά τους πρόκοψαν πάρα πολύ. Οι δικοί του τον βρήκαν πεθαμένο στο σπίτι του όπου έμενε μόνος του. Στην κηδεία του, που έγινε την Δευτέρα μετά το καθολικό Πάσχα στις αρχές Απριλίου, παραβρέθηκαν εκατοντάδες κόσμου από συγγενείς και φίλους. Το σπίτι του παππού του Στέργιου Μαντά (Ντάπου) ήταν το σημερινό σπίτι του Γιάννη Μιχαήλ (Γιργουλή). Δεν γνωρίζουμε αν ήρθε ποτέ στην Καλλιπεύκη, την γενέτειρα του πατέρα του.
7. Ο **Γκουγκουλιάς Γιώργος** ήταν ένα από τα

- τέσσερα παιδιά του Αποστόλη Γκουγκουλιά, του Τόλια όπως λέγαμε όλοι. Στο χωριό ήταν για όλους μας ο Γιώργος του Τόλια. Από έφηβος ακόμα έφυγε από το χωριό και ασχολήθηκε με διάφορες δουλειές και κυρίως τον τράβηξε το δημοτικό τραγούδι. Έτσι, έγινε τραγουδιστής δημοτικών αλλά και πάλι ερασιτεχνικά. Έκανε έναν γάμο με την Ελένη Ιατρού από την Χρυσούπολη Καβάλας αλλά ο γάμος του δεν ευδόκησε. Μαζί της απέκτησε μια κόρη, την Μαρία, που ζει σήμερα στην Αθήνα και είναι παντρεμένη. Είναι αλήθεια ότι ο μακαριστός Γιώργος δεν πρόσεξε την ιδιωτική του ζωή με αποτέλεσμα, αφενός μεν να βλάψει την υγεία του και αφετέρου την σταδιοδρομία του ως καλλιτέχνης. Για μας όμως ήταν ο Γιώργος του Τόλια, ο άνθρωπος που μας διασκέδασε πολλές φορές και μας έφερε στο κέφι. Ήταν ο άνθρωπός μας. Ήταν ένα κομμάτι από τη ζωή μας. Επίσης είχε και το παρατσούκλι Καρναβάς επειδή η φωνή του έμοιαζε με αυτή του άλλου μεγάλου τραγουδιστή δημοτικών τραγουδιών, του Τάκη Καρναβά. Τα τελευταία χρόνια ζούσε μόνος του στον Αμπελώνα και αντιμετώπιζε πολύ σοβαρά προβλήματα υγείας. Στην κηδεία του παραβρέθηκαν πολλοί συγγενείς, φίλοι και συγχωριανοί.
8. Ο **Αποστόλης Γουντουβάς** ήταν ένα από τα τρία παιδιά του Βασίλη Γκουντουβά (Βασίλη Απρίλη) και ήταν παντρεμένος με την κόρη του Χρίστου Γκουγκουλιά (Μαυροντήμου) την Μαρίκα. Από το γάμο του απέκτησε ένα αγόρι τον Βασίλη και ένα κορίτσι. Για πολλά χρόνια ήταν στη Γερμανία και μέχρι που πέθανε ηγαινοερχόταν στη Γερμανία ενώ παράλληλα είχαν σπίτι και στη Λάρισα όπου ζούνε τα παιδιά του. Πέθανε στη Γερμανία και τον έθαψαν στη Λάρισα. Οι συμμετέχοντες στο Δ/Σ του Συλλόγου δεν τον γνωρίσαμε ποτέ προσωπικά.

9. Ο **Τριαντάφυλλος Δουλαππής** ήταν ένα από τα εννιά παιδιά του Μήτσιου Δουλαππής. Ήταν παντρεμένος με την Μαρία Δρογγόγια η οποία πέθανε πέρυσι τον Ιούλιο (δέκα μήνες διαφορά) με την οποία απέκτησε τον Δημήτρη και την Βάσω. Στα νεανικά του χρόνια ήταν βοσκός και μετά γεωργός ενώ για μερικά χρόνια δούλεψε και στην υλοτομία. Ήταν ένας πολύ ήσυχος και άκακος άνθρωπος. Τα καφενεία και η πιάτσα σπάνια τον έβλεπαν. Ήταν άνθρωπος του σπιτιού και της σκληρής οικονομίας. Γράμματα δε έμαθε αφού μεσολάβησε ο πόλεμος.
10. Η Χάιδω Καραβάνη ήταν ένα από τα έξι παιδιά (2 αγόρια και 4 κορίτσια) του Πολύζου Καραβάνη. Την οικογένεια αυτή, εμείς του Συλλόγου, δεν την γνωρίσαμε σχεδόν καθόλου. Ξέρουμε και μάθαμε ότι ένα από τα παιδιά, ο Στέργιος, ζει στη Λάρισα και ο Θανάσης στη Βραζιλία. Τα κορίτσια είναι παντρεμένα σε

- διάφορα μέρη (Γόννοι, Περίσταση, Αιγίνιο). Η Χάιδω ζούσε στη Λάρισα (δίπλα στο γήπεδο στο Αλκαζάρ) με τον σύζυγό της Τσιουμάνη Λευτέρη, Βλάχο στην καταγωγή και με τον οποίο απέκτησε δύο αγόρια και ένα κορίτσι. Η Χάιδω, όταν ήταν μικρή, αρρώστησε από μηνιγγίτιδα με αποτέλεσμα από το ένα πόδι να κουτσαθεί και να περάσει όλη της τη ζωή κουτσαίνοντας. Μάλιστα το πόδι που ήταν άρρωστο, ήταν πιο χοντρό από το άλλο. Όμως, δεν το έβαλε κάτω και μικρή πήγε στη Λάρισα όπου έπιασε δουλειά σε μια κλινική. Εκεί γνώρισε τον άντρα της και δημιούργησε την οικογένειά της. Η υπόλοιπη οικογένεια του πατέρα της, στις αρχές της δεκαετίας του 1960, εγκαταστάθηκαν στην Περίσταση και από εκεί πήρε ο καθένας το δρόμο του. Η μακαριστή Χάιδω πέθανε το περασμένο Φθινόπωρο και η οικογένειά της είχε συγγένεια με τους Μουργκάδες.

11. Ο **Γκαμπούρας Αγοραστός** ήταν ένα από τα τρία παιδιά του Αστερίου Γκαμπούρα και της Αγλαίας Κάγκουρα. Κατά τον Εμφύλιο σκοτώθηκε ο πατέρας του και στις αρχές της δεκαετίας του 1960 εγκαταστάθηκαν οικογενειακά στη Λάρισα. Μετανάστευσε στη Γερμανία για δέκα χρόνια περίπου και όταν επέστρεψε άνοιξε δική του βιοτεχνία που έφτιαχνε ταξιδιωτικούς σάκους. Παντρεύτηκε με την Χάιδω Παζιούλη από τους Γόννους και μαζί απέκτησαν ένα αγόρι και ένα κορίτσι. Ήταν πολύ εργατικός και καλός νοικοκύρης.
12. Ο **Γεροστέργιος Θεόδωρος** (Θόδωρος Καλαμπούκας) ήταν γιος του Δημητρίου Γεροστέργιου. Στη ζωή του έκανε διάφορες δουλειές αλλά τα περισσότερα χρόνια ασχολήθηκε με το εμπόριο ρουχισμού και ειδών προικός. Από την εργασία του πρόκοψε πολύ. Μάλιστα όσοι τον θυμούνται από τότε που ήταν πλανόδιος έμπορος με αυτοκίνητο, έχουν να πούνε τα καλύτερα λόγια. Ήταν πολύ ευγενικός και πρόσχαρος προς όλους και ιδιαίτερα προς τους πελάτες του. Ζούσε στη Λάρισα και είχε παντρευτεί με την Ελένη Σωτηρίου από τους Γόννους με την οποία απέκτησε ένα γιο και μια κόρη. Δυστυχώς, όμως, ο γιος του μπλέχτηκε με απαγορευμένες ουσίες και η οικογένειά του πέρασε μεγάλο Γολγοθά. Προκειμένου να θεραπεύσει το παιδί του, πούλησε την περισσότερη ακίνητη περιουσία του. Στο τέλος, πέθανε ο γιος του που ήταν παντρεμένος, έχασε την περιουσία του και ο ίδιος αρρώστησε. Τα τελευταία χρόνια έκανε αιμοκάθαρση μέρα παρά μέρα και πέθανε από ανεπάρκεια νεφρών. Το πατρικό του ήταν αυτό πίσω ακριβώς από το Ιερό Βήμα του αγίου Θεοδώρου που σήμερα ανήκει στα παιδιά του Αστερίου Γκουγκουλιά του Νικολάου.
13. Ο **Γκέτσιος Χρίστος**, γεννημένος στις 25 Δεκεμβρίου 1939, ήταν ο μικρότερος από τα πέντε παιδιά του Γιάννη Γκέτσιου που σκοτώθηκε στον Εμφύλιο το 1947 και της Μαρίας η οποία πέθανε το 1993 σε ηλικία 103 ετών. Μεγάλωσε και έζησε στην Καλλιπεύκη όπου το 1974 παντρεύτηκε την Μαρία Νικολάου Γεροστέργιου (Παλικαρά). Από το γάμο τους γεννήθηκαν ο Γιάννης και η Παναγιώτα. Τα παιδιά του ζουν στην Αθήνα και του χάρισαν ως τώρα πέντε εγγονάκια.

- Από τα μέσα της δεκαετίας του 1960 και μέχρι το 2008 περίπου είχε παντοπωλείο δίπλα σχεδόν στην πλατεία, μέσα στο στενό, πάνω από την καφετέρια του Χρ. Οικονόμου στο πατρικό του όπου και διέμενε. Ήταν ο πρώτος που έβγαλε φορτηγό αυτοκίνητο δημόσιας χρήσης. Στο χωριό τον φώναζαν σχεδόν όλοι «μπακάλη» και ήταν ένας πολύ φιλήσυχος και χαμηλών τόνων άνθρωπος. Από το 2009, τον χειμώνα κυρίως τον περνούσε στην Αθήνα, κοντά στα παιδιά του διότι πάλευε με τον καρκίνο. Τελικά έφυγε ήρεμα από τον καρκίνο στο σπίτι του στην Αθήνα ημερώνοντας η Κυριακή 12 Ιουνίου 2016. Και όπως πληροφορηθήκαμε, αντιμετώπισε την αρρώστια με υπομονή και αξιοπρέπεια.
- Η κηδεία του έγινε στην Καλλιπεύκη την Τρίτη 14 Ιουνίου και η νεκρώσιμος ακολουθία ψάλθηκε στον ιερό ναό του Αγίου Θεοδώρου.

Θερμά συλλυπητήρια στις οικογένειες των κοιμηθέντων. Ας είναι ελαφρύ το χώμα που τους σκεπάζει.

Ο Θεός να αναπαύσει τις ψυχές τους.

ΜΝΗΜΕΣ.....

Δημήτριος Δρογκόγιας του Νικολάου

Γράφει η Μαρία Δρογκόγια (κόρη του Δημητρίου)

Γεννήθηκε στην Καλλιπεύκη στις 14 - 9 - 1934 και ήταν το τέταρτο παιδί της οικογένειας του Νικολάου και της Βασιλικής Δρογκόγια. Ήταν το μόνο εν ζωή αγόρι της οικογένειας μετά τον θάνατο του μικρότερου αδερφού του Στέργιου. Αποτέλεσε το κέντρο της προσοχής των γονιών του και των τριών κοριτσιών αδερφών του, Παρασκευής, Ελένης και Μαρίας, μιας και ήταν το μοναδικό «παιδί» ανάμεσα στα κορίτσια. Η παιδική του ηλικία κύλισε ανάμεσα σε οικογένεια, φίλους, συνονήλικους και πρόβατα, που ήταν η αδυναμία του. Και ήταν τόσο μεγάλη που τελικά ο πατέρας του Νικόλας, τον έφτιαξε λίγες προβατίνες ίσα - ίσα για το μεράκι του. Έσμιξε τα λίγα ζωντανά του με άλλα κοπάδια που εκτελούσε και χρέη τσοπανόπουλου με χαρά. Τα κουδούνια, τα πρόβατα, ο Ψαρής (το άλογο τους), ήταν οι μεγάλες αγάπες του. Του άρεσε να φεύγει το πρωί στο βουνό μαζί με άλλους τσοπαναράιους και να гуρίζει σπίτι όταν πια βασιλεύε ο ήλιος. Το σχολείο δεν του άρεσε ποτέ. Η μαύρη πλάκα και η κιμωλία που κουβαλούσε, ήταν βάρος ασήκωτο γι' αυτόν. Κάθε βράδυ έγραφε τις πράξεις της αριθμητικής στην πλάκα, την έβαζε στον ντορβά το πρωί για να την πάει στο σχολείο και μέχρι να φτάσει, η κιμωλία έσβηνε καθώς τρίβονταν στον ντορβά, με αποτέλεσμα η τιμωρία του δασκάλου να είναι καθημερινή συνήθεια. Είδε και αποείδε ο μπάρμπα Νικόλας και τον σταμάτησε από το σχολείο. Του έδωσε λίγα προβατάκια ακόμα και ο μικρός Μήτσος, ήταν πια τσοπανάκος με δικό του βιος. Παρ' όλη τη φτώχεια τους, η οικογένεια ζούσε αρμονικά, με αγάπη και σέβας του ενός προς τον άλλο. Ο Μήτσος ήταν το κέντρο της αγάπης αυτής και αποδέκτης της. Ήταν ο μόνος από τα παιδιά που φορούσε γουρουνοτσόροχα δικά του. Οι υπόλοιποι και τα κορίτσια, οι θείες του δηλαδή, ήταν ξυπόλητοι ή με γαλότσες λαστιχένες. Θυμάμαι που έλεγε η θεία, Μαρία η Δουλαπτοή μετέπειτα, ότι ο μπαμπάς μου κοιμόταν με τα γουρουνοτσόροχα αγκαλιά. Τον είχαν υφάνει και μια λευκή κάπα με γαλάζια τελειώματα, από γιδοβάλλο, που φορούσε με καμάρι. Κάθε βράδυ, το σπαστό μαύρο, ατίθασο, μαλλιάκι του το έφτιαχναν με μάλλινη κλωστή (σαν στέκα) για να μην μπερδεύεται και αγριεύει, όπως έλεγε η θεία μου η Παρασκευή η Δεμερτζή. Ό,τι έφερνε ο παππούς μου από το παζάρι, ψωμί από το φούρνο, φρούτα, καραμέλες, μοιραζόταν στα παιδιά εξίσου, αλλά τελικά, ο αδερφός, το «παιδί», απολάμβανε τα καλύτερα και τα περισσότερα, αφού οι αδερφές του, από την πολλή τους την αγάπη, μείωναν το δικό τους μερίδιο για χάρη του. Όταν ο πατέρας έφερνε καρπούζια, πεπόνια, δυσσεύρετα είδη στο χωριό, οι θείες μου, έβγαζαν το κόκκινο μέρος της «φιλέτας» για τον αδερφό τους και αυτές έτρωγαν ότι περίσσευε. Ακόμα και μετά, που το καρπούζι ήταν άφθονο στο χωριό και τα αδέρφια είχαν γίνει πλέον γονείς και παππούδες, η συνήθεια αυτή παρέμεινε. Θυμάμαι όταν επισκεπτόμασταν τις θείες μου ή όταν εκείνες ερχόταν σε μας, έκαναν το ίδιο και ο μπαμπάς μου πάντα τις μάλωνε με αγάπη γι' αυτό. Τα χρόνια κυλούσαν ήρεμα αφού οι δύσκολες μέρες του 1940 - 1945 είχαν περάσει, αφήνοντας πίσω τους καμένο το σπίτι του Νικολά και της Τσικώς. Με πολύ κόπο το σπίτι ξαναχτίστηκε με την αδιάκοπη δουλειά όλης της οικογένειας και ιδιαίτερα της Παρασκευής που εκτελούσε χρέη βοηθού του πατέρα της, σαν πρωτότοκο παιδί και ακολουθούσαν η Μαρία και η Λενάκω, ως βοηθό της γιαγιάς μου. Ο μικρός αδερφός είχε την έγνοια του αλόγου τους, του Ψαρή και των λίγων ζωντανών που απόμειναν. Έτσι σιγά - σιγά η οικογένεια του Νικόλα, έβρισκε τους ρυθμούς της και έστρωνε η ζωή τους. Τίποτε δεν έδειχνε ότι το μεγάλο κακό μαζί με πολύ πόνο, ερχόταν. 1947. Ο εμφύλιος σπαραγμός άρχισε να καταστρέφει ζωές και να καίει ανθρώπινες ψυχές.

Η χαρακτηριστική φράση του αείμνηστου Θανάση Βέγγου στην ταινία «Ψυχή βαθεία», περιγράφει μόνο σε λίγες λέξεις το τυφλό μίσος που κυριαρχούσε τότε: «Πού ακούστηκε αδερφός να σκοτώνει αδερφό και γιος τον πατέρα; Έλληνας να σκοτώνει Έλληνα;» Ένα βράδυ λοιπόν του 1947 και ενώ όλη η οικογένεια κοιμόταν, χτύπησε την πόρτα η συμφορά. Αντάρτες μπήκαν στο σπίτι και αφού πήραν τα λιγοστά τρόφιμα και το σιτάρι που υπήρχε, αγνοώντας τα παρακάλια του παππού και της γιαγιάς να αφήσουν έστω και λίγα για τα παιδιά που πεινούσαν, ζήτησαν ότι πιο πολύτιμο υπήρχε στο σπίτι. Ζήτησαν το μικρό αγόρι της οικογένειας τον δεκατριάχρονο τότε Μήτσο, που ήταν τυλιγμένος σε μια κόκκινη φλοκάτι και κρατημένος σφιχτά στην αγκαλιά της μάνας του. Ο αντάρτης που είχε την αρχηγεία, είπε στην γιαγιά μου. «Τοίμασι του πιδί θα του πάρουμε μαζί, να γίνει ανταρτόπουλο να λευτερώσι την Πατρίδα». Τα δάκρυα, οι φωνές, οι κατάρες και οι παρακλήσεις δεν έπιασαν τόπο. Ο Νικόλας γονατίσσε, τραβούσε το μπέχονο του αντάρτη και του έδινε ό,τι είχε και δεν είχε, αρκεί να μην πάρουν τον γιό του. Η Τσικώ αγκάλιαζε το παιδί της λες και προσπαθούσε με τα χέρια της να το δέσει πάνω στο κορμί της, να γίνει ένα μ' αυτό. Τα τρία κορίτσια έγιναν ασιδα, με σκοπό να κρατήσουν τον αδερφό τους στην αγκαλιά της μάνας τους. Το κοντάκι του όπλου χτύπησε με δύναμη τη μάνα και τις κόρες της και τα ξένα χέρια απλώθηκαν και άρπαξαν με μιας τον Μήτσο. Η Τσικώ απελπισμένη φώναζε: «Ένα και μονάκριβο το 'χω μην το πάρεις». Η απάντησή του αντάρτη σαν χαστούκι στο πρόσωπό της: «Και η μάνα μου, έναν με είχε». Από εκείνη την ημέρα ο χρόνος σταμάτησε για την οικογένεια. Πενθούσαν τη μοίρα του παιδιού και αδερφού τους και περιμεναν ένα νέο του, κοιτώντας πάντα το δρόμο, μήπως και τον δουν να επιστρέφει. Η γιαγιά μου έλεγε: «Ας το δω το παιδί μου να περνάει σαν σπίδα μπροστά στα μάτια μου και ας πεθάνω». Ο παππούς μου έσπασε σε χίλια κομμάτια και οι θείες ζούσαν απλά για τη ημέρα που θα τον ξαναβλέπαν. Προορισμός των ανταρτών ήταν ο Γράμμος και το Βίτσι. Λόγω του μικρού της ηλικίας ανέθεσαν στον Μήτσο τα καθήκοντα του συνδέσμου. Τα μάτια του είδαν πολλά. Σφαίρες, πείνα, ψείρες, θάνατο. Παντού θάνατο. Αυτό, όμως, που δεν θα ξεχνούσε ποτέ, ήταν η δολοφονία 18 παιδιών, μεταξύ 15 με 18 χρόνων στα «Εμπεδα» που προσπαθούσαν να λιποτακτήσουν και να γυρίσουν στα χωριά τους και στα σπίτια τους. Δακρυσμένος ο μπαμπάς μου, μας διηγήθηκε πώς έπιασαν αυτά τα παιδιά και αφού τα χτύπησαν χωρίς λύπη και έλεος, τα υποχρέωσαν να σκάψουν τον ίδιο τους τον τάφο. Η εκτέλεση έγινε μπροστά στα μάτια όλων των νεοαπαχθέντων, για παραδειγματισμό. Επίσης ο μπαμπάς μου, μας μιλούσε για τις μάχες που έδιναν με τον στρατό, για τις κρίες χειμωνιάτικες νύχτες στα βουνά, χωρίς φωτιά, για να μην γίνουν στόχος για τα αεροπλάνα του στρατού, για τις ολονύκτιες πορείες, για την πείνα. Θυμόταν κάποια «γριά Μασούρενα» από το χωριό μας, που του έλεγε: «Ιδω που είσι να τρως ό,τι έχ'ι. Τα πάντα να τα τρως. Ίνι βαρύς ι τόπους κι θέλ'ι φαί». Για αρκετό καιρό, η ομάδα των ανταρτών που εντάχτηκε ο μπαμπάς μου μετά την απραγή του, περιφερόταν σε καταυλισμούς γύρω από την Καλλιπεύκη, την Πατωμένη και την Καριά. Ο φόβος, όμως, μιας αποτυχημένης απόδρασης τον κράτησε στο αντάρτικο. Και ο φόβος δεν ήταν μόνο αυτός της τιμωρίας από τους αντάρτες, αλλά και από τον στρατό και από τους Μάηδες, που υπήρχαν στα βουνά και έστηναν ενέδρες.

Αναμνήσεις πολύτιμες, σε συνδυασμό με το όλο σκηνικό της παράνοιας που επικρατούσε, αποτέλεσαν τα βιώματα της παιδικής του ηλικίας. Το όνομα του, αναφέρεται και στο βιβλίο του Τριαντάφυλλου Γεροζήση με τίτλο «Ανταρτόπουλο του Δ.Σ.Επ. - Το χαμένο ημερολόγιο» που προλογίζει ο Χαρίλαος Φλωράκης. Είχα την τύχη να το πάρω στα χέρια μου και να το διαβάσω. Μου έδωσε την ευκαιρία να καταλάβω πώς ήταν η ζωή του τα χρόνια εκείνα πέρα από τις προσωπικές του μαρτυρίες. Το 1948 με αρχές του 1949, τραυματίστηκε στο χέρι και μεταφέρθηκε στο Ελμπασάν, στο στρατιωτικό νοσοκομείο, όπου και παρέμεινε μέχρι το άνοιγμα των συνόρων προς τα ανατολικά κράτη για τους αντάρτες και τα παιδιά. Το τραύμα του ήταν η αφορμή να αποσυρθεί από τα πεδία μαχών του Γράμμου και να γλυτώσει τη ζωή του καθώς τον καιρό εκείνο η σφοδρότητα των μαχών στις περιοχές εκείνες ήταν ασύλληπτη. Ανεφέρα πάντα με ευγνωμοσύνη τη νοσοκόμα που τον περιποιόταν, την κυρία Ελισάβετ, η οποία γνώριζε ότι όλοι οι τραυματίες θα μεταφερόταν στα ενδότερα, ενώ όσοι αναρρώνανε θα γύριζαν στα βουνά. Η κυρία Ελισάβετ λοιπόν έκανε το εξής: βλέποντας ότι ο μπαμπάς μου ήταν ένα μικρό παιδί και δύσκολα θα μπορούσε να προφυλάξει τον εαυτό του σε μάχη, άρα διέτρεχε μεγάλο κίνδυνο, φρόντιζε με κάποιο τρόπο να κρατά την πληγή του ανοιχτή, ώστε να παραμένει στο νοσοκομείο. Έτσι όταν αποφασίστηκε το άνοιγμα των συνόρων, ως τραυματίας που ήταν, έφυγε για τα ενδότερα. Σταθμός του, η Σοβιετική Ένωση. Η αρχή της καινούρια ζωής του ήταν δύσκολη και η ενσωμάτωσή του στον κοινωνικό περίγυρο έγινε απαραίτητη. Συνάντησε παλιούς συμπολεμιστές, έκανε καινούριους φίλους και χάρη στον χαρούμενο και γεμάτο ζωντάνια, καλοσύνη και φιλότιμο χαρακτήρα του, έγινε γρήγορα αποδεκτός και αγαπητός από τους γύρω του. Ξεκίνησε να πηγαίνει σε σχολείο για να μάθει πέντε «κλούτσες» γράμματα όπως έλεγε, όμως, για μια ακόμα φορά αποδεικνύεται πως το σχολείο δεν του ταίριαζε. Με το ζόρι και με μεγάλη υπομονή παρακολουθούσε την πρώτη διδακτική ώρα και μετά με έναν φίλο του έκαναν σκασιναρχείο. Πήγαιναν στο σταθμό των εμπορικών τρένων και φόρτωναν με το φυτάρι βαγόνια με χαλκι, έναντι αμοιβής. Μετά από λίγο καιρό δήλωσε ότι δεν θέλει να πηγαίνει πια στο σχολείο και του έδωσαν άδεια για να εργάζεται. Τα επό-

που οργανώθηκε. Αποχαιρέτησα τους φίλους της δικής μου ως τότε ζωής. Η αδερφή μου ήταν πέντε χρόνων δεν καταλάβαινε και πολλά, οπότε δεν ενίωσε ιδιαίτερα τη ακριβώς γινόταν. 16 - 2 - 1976 . Στο σταθμό των τρένων μαζεύτηκαν όλοι οι συγγενείς και φίλοι της οικογένειας για να μας αποχαιρέτησουν. Χαρά, λύπη, δάκρυα, φιλία, ευχές για τη νέα ζωή και για καλή ανάπτυξη, ήταν το τελευταίο που έχω σαν εικόνα από εκείνη την ημέρα. Τρεις μέρες ταξίδι με το τρένο και φτάσαμε επιτέλους στην Οδησό. Μείναμε εκεί δύο μέρες περιμένοντας να ξεκινήσει το πλοίο για τον Πειραιά. Η κακοκαιρία, λόγω του χειμώνα, έκανε όλα τα ελληνικές οικογένειες επαναπαρισμένων (επιτέλους) αλλά και χαρακτηρισμένων πολιτικών προσφύγων. Ανάμεσά τους και η δική μου οικογένεια. Δεν θα ξεχάσω ποτέ τον θόρυβο που έκανε ο πάγος που έσπαζε σε κομμάτια την ώρα που ξεκινούσε το καράβι. Ήταν σαν να έσπαζε κάτι μέσα μας και ένα κομμάτι του έμενε εκεί, στο λιμάνι για πάντα. Η αίσθηση αυτή έγινε πιο έντονη όταν περάσαμε τα στενά των Δαρδανελίων και ο μπαμπάς μου δακρυσμένος μας αγκάλιασε και ψιθύρισε με ραγισμένη φωνή: «Επιτέλους, σας έφερα στην Πατρίδα». Οι εικόνες που βλέπαμε, μέσα από τα φινιστρίνια της καμπίνας, των νησιών του Αιγαίου ήταν συγκλονιστικές. Ο ουρανός και η θάλασσα γινόταν ένα απέραντο γαλάζιο φόντο για τα άσπρα σπίτια που βλέπαμε για πρώτη φορά. Η μαμά με έναν χάρτη της διαδρομής στο χέρι μας μάθαινε τα ονόματα των νησιών που βλέπαμε. Και επιτέλους φτάσαμε στον Πειραιά. Φτάσαμε στην Πατρίδα. Μετά την μικρή καθυστέρηση για τον έλεγχο των διαβατηρίων, αποβιβαστήκαμε. Ο μπαμπάς έκλαιγε και μας αγκάλιαζε γεμάτος χαρά. Η μαμά τον κοιτούσε σαστισμένη. Ήταν ασυνήθιστο να τον βλέπει να κλαίει. Γύρω μας, οι συνταξιδιώτες μας στην ίδια συναισθηματική κατάσταση. Ξαφνικά μας πλησίασαν κάποιοι άνθρωποι που κρατούσαν μια φωτογραφία στο χέρι. «Είσι οι Μήτσος ο Δραγκόγιας;» τον ρώτησαν. Ο μπαμπάς απάντησε ναι και ακολούθησαν αγκαλιές, φιλία και μπερδεμένα από τη συγκίνηση λόγια. Αργότερα έμαθα ότι ήταν θείοι μου και γαμπροί του πατέρα μου από τις αδερφές του. Ο Χρίστος Δεμερτζής σύζυγος της θείας Παρασκευής, ο Τριαντάφυλλος Δουλαπτοής (Ντάλλης) σύζυγος της θείας Μαρίας, ο Βασίλης Καρακίτσας σύζυγος της θείας Λενάκως καθώς και ο Τάκης Παπαϊωάννου (Γκουντέλας) σύζυγος της ανιψιάς του μπαμπά μου, Δήμητρας Δεμερτζή. Αυτή ήταν η πρώτη γνωριμία με τους συγγενείς μας στην Ελλάδα. Το ταξίδι με το τρένο για την Λάρισα φάνηκε ατελείωτο για τον μπαμπά μου. Και μετά, έγινε μια μικρή πομπή αυτοκινήτων (ταξί) με προορισμό την Καλλιπεύκη. Ενδιάμεση στάση στους Γόνους που μας περίμεναν τα ξαδέλφια του μπαμπά μου. Η Κούλα, η Λενιώ, η Σταματή, η Αλεξάνδρα, η αδερφή της γιαγιάς μου η Μαρία, καθώς και ο Στέργιος, και η Μαίρη. Υποδοχή γεμάτη δάκρυα από τους θείους μου, αν θυμάμαι καλά. Αναρωτιόμουν: «Γιατί όλοι κλαίνε και περσιότερο ο μπαμπάς, αφού γυρίζουμε στο σπίτι του, στην γιαγιά και τον παππού;» Είχε ήδη σουρπυρώσει, όταν καταφέραμε να ξεκινήσουμε για την Καλλιπεύκη. Πιο πάνω όμως, ο δρόμος ήταν κλειστός από το πυκνό χιόνι. Μετά από αρκετή ώρα συζητήσεων, η λύση δόθηκε από τους θείους μου, αν θυμάμαι καλά. Έπρεπε να ανοίξει ο δρόμος με γκρέιντερ κι εμείς με τα αυτοκίνητα να ακολουθούμε από πίσω, αλλιώς έπρεπε να γυρίσουμε πίσω και να διανυκτερεύσουμε στους Γόνους. Δεν θυμάμαι πόσες ώρες κράτησε η ανάβαση προς το χωριό. Φτάσαμε νύχτα και το πρώτο που θυμάμαι ήταν η θεία μου η Μαρία, να περιμένει έξω στο δρόμο μέσα στο πυκνό χιόνι με μια φλοκάτι στα χέρια για να με τυλίξει. Ήμουν ο προπομπός της οικογένειας για να μετριάσει τη συγκίνηση της γιαγιάς και του παππού έστω και λίγο πριν δουν το παιδί τους. Από εκεί και μετά θυμάμαι συγκεκριμένα πράγματα. Άνθρωποι που έκλαιγαν και μας αγκάλιαζαν πάλι και πάλι. Τις θείες μου που ήταν γαντζωμένες πάνω στον μπαμπά μου και έλεγαν συνεχώς «Αδερφούλι μ' ήρθες». Ο παππούς και η γιαγιά να αγκαλιάζουν τον μπαμπά και τη μαμά, να κάνουν το σταυρό τους και να ευχαριστούν το Θεό που τους έφερε πίσω το παιδί τους. Το παιδί

που το άρπαξαν από την αγκαλιά τους όταν ήταν μόλις 13 χρόνων και που τώρα γύρισε στα σαράντα με τετραμελή οικογένεια για να τους κλείσει τα μάτια. Έγινε δηλαδή αυτό που ευχόταν όλα αυτά τα χρόνια. Λίγο καιρό μετά και αφού έπρεπε να κάνει μια νέα αρχή η οικογένειά μας, ο Δημήτρης Δρογκόγιας μη έχοντας την δυνατότητα να εργαστεί στο χωριό, αποφάσισε να εγκατασταθεί στον Αμπελώνα, όπου ζούσε η θεία Λεκάκω με την οικογένειά της. Ο μπαμπάς μου δεν φοβόταν την δουλειά και θυμάμαι πάντα τα λόγια που μου είπε κάποτε. «Την δουλειά μην την φοβάσαι, κάνε την να σε φοβηθεί αυτή και τότε όλα θα τα καταφέρεις». Έτσι ήταν στη ζωή του. Δεν έκανε πίσω σε τίποτα. Δούλεψε πάρα πολύ στη ζωή του. Ανάστησε την οικογένεια ξεκινώντας από το μηδέν. Έχτισε μόνος του, με τα χέρια του και την βοήθεια του παππού Νικόλα, το σπίτι μας στον Αμπελώνα. Θυμάμαι πως μετά τη δουλειά του, στο μεροκάματο, πήγαινε με τον παππού και έσπαζαν πέτρες με τα χέρια για να βάλουν τα θεμέλια. Ο ένας έδινε κουράγιο στον άλλο και η γιαγιά Τσικώ, βράχος δίπλα μας, για να μην λυγίσει κανείς μας. Μια φορά λύγισε ο μπαμπάς μου για μια στιγμή, όταν ο αδερφός του παππού μου, ο Θόδωρος Μπουρανάς, περνώντας τα απογεύματα με το κοπάδι του και βλέποντας τις εργασίες του σπιτιού μας που προχωρούσαν, αντί να του δώσει κουράγιο και να πει έναν καλό λόγο στο παιδί του αδερφού του, του φώναξε: «Θα πεθάνετε εδώ μέσα στου μεριά, α ρε Ρώσο!». Ο πατέρας μου, σηκώθηκε όρθιος δίπλα στον παππού μου και του απάντησε «Δεν περάζει μπάρμπα, ας πεθάνω αλλά το σπίτι θα το κάνω για την οικογένειά μου». Δεν ξέρω τι τον πλάνωσε περισσότερο, ο σαρκασμός των λόγων ή η που τον αποκάλεσε ο ίδιος του ο θείος, Ρώσο; Θυμάμαι τη γιαγιά μου όταν το έμαθε. Σηκώθηκε όρθια, ξεδίπλωσε την κορμοστασιά της σαν βράχος και είπε στον πατέρα μου: «του νταλντί η μάνα γιεμ', για κλαίει για γελάει! Τράβα μπροστά και μην ακούς κανέναν!!!!». Εκείνα τα λόγια έδωσαν τόσο θάρρος στον μπαμπά μου, που ήταν σαν να έγινε ξαφνικά γιγαντας. Οπλίστηκε με δύναμη, κουράγιο και πείσμα και λίγους μήνες αργότερα, το σπίτι μας «κουμάτιζε στον αϊθέρα» όπως έλεγε ο ίδιος. Αργότερα η μαμά μου, βλέποντας τον να αναπολεί και να λαχταρά τη μεγάλη του αγάπη τα κοπάδια με τα πρόβατα και με τα μελωδικά κουδούνια, του έφτιαξε σιγά - σιγά ένα μικρό κοπάδι από αρνιά που αργότερα έγιναν προβατίνες και γέννησαν και το κρατούσε ο μπαμπάς μου. Κάθε απόγευμα τα έβγαζε για βοσκή και ασχολούνταν ακούραστα μαζί τους. Έτσι η οικογένειά του είχε το κρέας, το γάλα, το τυρί της, μιας και η μαμά έγινε σιγά - σιγά μαστόρισσα σ' αυτά. Ακολουθούσα κι εγώ τον

μπαμπά μου, αφού κληρονόμησα το μεράκι του με τα ζώα. Τον έβλεπα να κόβει με το σουγιά-δάκι του ένα φρούτο, μια πιπεριά, να τα ταΐζει στο στόμα και έπαιρνα μαθήματα υπομονής και αγάπης. Δεν κουραζόταν να τα κανακεύει, να τα χαϊδεύει, να τα περιποιείται μέχρι τις τελευταίες μέρες της ζωής του. Ο μπαμπάς μου πέθανε στις 25 - 3 - 2004 σε ηλικία 69 χρόνων, νικημένος από τον καρκίνο. Μέχρι το τέλος του, δεν τον άκουσα ποτέ να παραπονιέται για κάτι ή να κακολογεί άνθρωπο. Αξιοπρεπέστατος σε όλη τη ζωή, τίμησε το σύντροφό του στο έπακρο. Έδωσε απέραντη αγάπη σε μας τα δύο παιδιά του και το εγγόνι του, τη Δήμητρα, και φρόντισε τους γονείς του για όσο καιρό πρόλαβαν να ζήσουν μαζί μας. Έκανε τα στερνά τους να είναι ήρεμα και ευτυχισμένα. Ήταν Άνθρωπος με όλη τη σημασία της λέξεως και ήταν ο Πατέρας που κάθε παιδί θα ήθελε να έχει. Ευχαριστώ τον Θεό που με αξίωσε να είναι αυτός ο δικός μου πατέρας, ο δικός μου οδηγός στη ζωή. Ευχομαι να του μοιάσω έστω και λίγο και να μπορέσω κάποια μέρα να νιώσω ότι η ψυχή του είναι περήφανη για μένα.

Νέα - Ειδήσεις Νέα - Ειδήσεις Νέα - Ειδήσεις

ΤΟ ΣΑΒΒΑΤΟ 23 ΙΟΥΛΙΟΥ 2016 ΣΤΗΝ ΠΑΤΩΜΕΝΗ

Καλοκαιρινό Ημερήσιο Αντάμωμα Καλλιπευκιωτών

συνέχεια από την 1η σελίδα

Θα υπάρχει επίσης και ψησταριά (από επαγγελματίες με τραπέζια και καθίσματα) για όσους δεν θα φέρουν τη δική τους. Είναι αυτονόητο πως φωτιές στο χώμα δεν επιτρέπονται. Όσοι θα έχετε τη διάθεση να ψήσετε τις μπριζόλες, τα παιδάκια, τα σουβλάκια, να έχετε και τη δική σας φορητή ψησταριά.

Φυσικά και θα υπάρχει ορχήστρα. Ορχήστρα που θα είναι στη διάθεσή σας όπως αναφέρεται παρακάτω. Μαέστρος θα είναι ο Θανάσης Καλούσης, μέλη της ορχήστρας ο Κώστας Καρακώστας (κλαρίνο) ο Αποστόλης Παπαϊωάννου (μπουζούκι), ο Στέριος Ριζούλης (αρμόνιο) και η Μαρία Μπέλλου (τραγούδι).

Στο εκθεσιακό μέρος θα συμμετέχουν:

Αγροτικός Συνεταιρισμός Γυναικών Γόννων «Αντιγονίδες»

Συνεταιρισμός Γυναικών Μούσες Πιερίων Κατερίνης

Συνεταιρισμός Αγροτικός Καλλιπεύκης

Συνεταιρισμός Υλοτόμων Καλλιπεύκης

Συνεταιρισμός Κτηνοτροφικός Καλλιπεύκης

Μπουρονίκος Γιάννης Ζωγραφική, Πυρογραφία

Ντόντου Αφροδίτη, Ζωγραφική

Οικονόμου Μαίρη, Χειροποίητα Κοσμήματα

Χαμιδιελή Φωτεινή, Ζωγραφική

Σύλλογος ατόμων με σκλήρυνση κατά πλάκας Λάρισας, Κατασκευές

Ψαρρός Απόστολος, Αρώνια (ποτό, μαρμελάδες)

Γουγουλιά Φλώρα, Χάρτινες Κατασκευές

Παπαγιαννούλης Κώστας, Κρασιά

Αυτο Γκουγκουλιάς, Αυτοκίνητα

Τσάλτας Δημήτριος, Αγιογραφία

Καρπούζα Κατερίνα, Κατασκευές

Καλούσης Στέλιος, Άνθη - Φυτά

Γκουγκουλιά - Φουντάρη Βάγια, Πλεχτά

Παπαϊωάννου Αθανάσιος, διακοσμητικές νεροκολοκύθες.

Ο κατάλογος είναι ανοιχτός, αν υπάρχουν άλλοι πατριώτες που θα ήθελαν να εκθέσουν τα «χόμπι» τους ή τα προϊόντα τους είναι ευπρόσδεκτοι.

Πρόγραμμα - Δραστηριότητες

Εκκλησιασμός

10.25-10.30 Καλωσόρισμα

10.30-11.30 Περιήγηση στα εκθέματα

11.30-12.00 Παιδιά της Καλλιπεύκης σε δημιουργικές δραστηριότητες

12.00 -12.30 Κουκλοθέατρο

12.00-12.30 Χορωδία Συλλόγου Μικρασιατών Λάρισας

12.30-13.00 Φιλαρμονική Συκουρίου

13.00-14.30 Διάλλειμα - Γεύμα

14.30-19.00 Ορχήστρα - Γλέντι - Ελεύθερο απόγευμα

19.00-19.30 Χορευτικό Συλλόγου Μικρασιατών Λάρισας

19.30-20.00 Χορευτικό Καλλιπεύκης

20.00-22.00 Ορχήστρα -Γλέντι (ανάλογα τη διάθεση και τον καιρό)

Χορευτικό - απασχόληση παιδιών

Γι αυτό το καλοκαίρι, αποφασίσαμε να δημιουργήσουμε δυο ομάδες παιδιών. Τα μεγάλα που θα κάνουν μαθήματα χορού τρεις φορές την εβδομάδα (ίσως και περισσότερο - θα το κρίνει η δασκάλα τους) και τα μικρά που θα συγκεντρώνονται στο σχολείου ή αλλού, επίσης τρεις φορές την εβδομάδα, σε διάφορες δημιουργικές δραστηριότητες.

Το χορευτικό θα αναλάβει η καθ' όλα αξία και γνωστή σε όλους μας, Μαρία Καλούση και την ομάδα της δημιουργικής απασχόλησης η Βούλα Παπαδόνη (είχε ανάλογη δραστηριότητα ε τα παιδιά και στις 26-12-2015).

Για την ομάδα της δημιουργικής απασχόλησης, θα ζητήσουμε από τους γονείς την οικονομική συνδρομή των 10 ευρώ για την κάλυψη των εξόδων (χαρτιά, χρώματα, κόλ-

Τα μαθήματα χορού και δημιουργικών δραστηριοτήτων άρχισαν ήδη

λες, διάφορα).

Τα αποτελέσματα και των δυο ομάδων, θα τα καμαρώσουμε στο καλοκαιρινό Αντάμωμα, στην Πατωμένη, όπου θα μας παρουσιάσουν τους χορούς και διάφορα άλλα δρώμενα.

Διάφορα: Παράπονα εκφράστηκαν και μάλιστα έντονα, από πατριώτες μας, για τα σκυλιά των κοπαδιών που βρίσκονται κοντά στο δρόμο Γόννων - Καλλιπεύκης και μάλιστα κοντά στο χωριό. Θα παρακαλούσαμε τους ιδιοκτήτες να έχουν το νου τους πριν είναι αργά... Υπάρχουν και οδηγοί που δεν έχουν τις εμπειρίες των ντόπιων κι ενδέχεται να προκαλέσουν ζημίες στα αυτοκίνητά τους ή βλάβες στα σκυλιά.

Συμπληρωματικά: ΤΕΙ - ΑΕΙ

Μούτσος Χαράλαμπος, Μηχανολόγων Μηχανικών, ΤΕΙ Λάρισας

Μούτσου Νικολέτα, Ιατρική Αλεξανδρούπολης (μετεγράφει στη Λάρισα) (παιδιά της Ελένης Κούσιου)

Το χωριό επισκέφτηκε ο Γιάννης Κανελιάς, γιος του Θωμά και εγγονός του Νικόλα, που ζει στον Καναδά (Μόντρεαλ), ταξιδεύοντας για λίγες μέρες στην Ελλάδα και φιλοξενήθηκε από τον θείο του Θωμά Καραματή. Στη

Φωτογραφία (17-05-2016) τον βλέπουμε με τους δυο θείους του: Ιωάννη Οικονόμου και Θωμά Καραματή (στο καφενείο του πρώτου).

Καινούριο Μπακάλικο στο χωριό μας! Θα το βρείτε στην πλατεία στο οίκημα Γκέτσιου. Το άνοιξαν τα αδέρφια Κατσιούρα από την Καρούα. Στην είσοδο φαίνεται ο Γιάννης

που βρίσκεται εκεί καθημερινά για αρκετές ώρες. Λίγα τα προϊόντα που έχει αλλά σε τιμές απόλυτα λογικές. Διαθέτει και ψωμί. Ευχόμαστε καλές δουλειές!

25 Μαρτίου 2016

Ούτε το κρύο ούτε το χιόνι εμπόδισαν τον εκκλησιασμό, τον πανηγυρικό της ημέρας, τις απαγγελίες ποιημάτων από τα παιδιά, την επιμνημόσυνη δέηση, την κατάθεση στεφανιών... κι είμαστε (σχεδόν) όλοι εκεί! Τον πανηγυρικό εκφώνησε η δασκάλα, Βιργινία Ντόλιου.

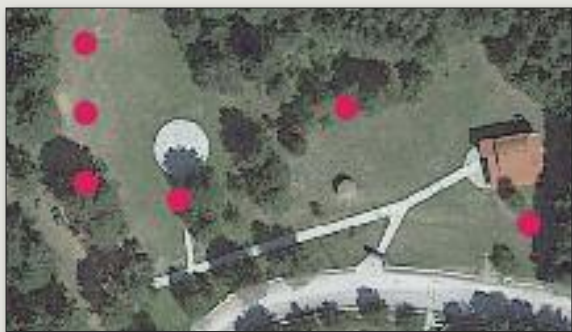
Στεφάνια κατέθεσαν τα παιδιά του Σχολείου, ο πρόεδρος του Τοπικού Συμβουλίου, Τάσος Κούσιος και το μέλος του Δ.Σ. του Μ.Ε.Σ.Α.Κ. «Η ΠΑΤΩΜΕΝΗ», Παντελής Γκουγκουλιάς.

Πατωμένη - Χώρος Αναψυχής Στολίδι του χωριού μας

Συνέχεια από την 1η σελίδα

Οι κατασκευές φέρουν όλες και σε πολλά σημεία τη σφραγίδα Μ.Ε.Σ.Α.Κ. «Η ΠΑΤΩΜΕΝΗ» (πυρογραφία). Θα επιθυμούσαμε να πλακοστρωθούν οι βάσεις των τραπεζοπάγκων (40 τετραγωνικά) αλλά τα οικονομικά του Συλλόγου δεν το επιτρέπουν! Ζητούμε τη βοήθειά σας. Ενισχύστε το Σύλλογό μας και με υλικά, ώστε να κάνουμε κι αυτό.

Χωρίς τη συνδρομή και τη βοήθεια του Δήμου μας, του Σαλαμπάση Χρίστου, του Καρανή Γιώργου, του Καραματή Θωμά και του Παπαδόνη Θανάση (ΖΕΥΣ) τα παραπάνω δεν θα ήταν δυνατό να γίνουν.

1. Ένας τραπεζοπάγκος με στέγη
2. Η «σφραγίδα» που φέρουν όλες οι κατασκευές
3. Τα σήματα στα αποχωρητήρια
4. Οι θέσεις όπου τοποθετήθηκαν - κτίστηκαν οι τραπεζοπάγκοι

συνέχεια από την 1η

Οι άνθρωποι, πολλές φορές δε συνειδητοποιούν τι σκέφτονται, τι κάνουν και τι νιώθουν, με αποτέλεσμα να λειτουργούν αυθόρμητα και ενστικτωδώς ή τα προβλήματα τους να σωματοποιούνται - να εκδηλώνονται δηλαδή με σωματικά συμπτώματα. Τέτοια παραδείγματα

αποτελούν το άγχος, η κατάθλιψη, η βία, τα προβλήματα επικοινωνίας κ.ά. Σημαντικό ρόλο στην αυτογνωσία παίζει και η αυτοεκτίμηση μας: Τα άτομα με χαμηλή αυτοεκτίμηση τείνουν να έχουν διαστρεβλωμένη, αρνητική εικόνα για τον εαυτό τους, που μπορεί να απέχει από λίγο έως πολύ από την πραγματικότητα.

Αποκτώντας περισσότερη αυτογνωσία, καταλαβαίνουμε καλύτερα και τους άλλους και μπορούμε να βελτιώσουμε τις σχέσεις μας μαζί

ΚΑΘΑΡΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΣΤΗΝ ΚΑΛΛΙΠΕΥΚΗ

Κάθε περιγραφή θα είναι λίγη! Τίποτε δεν έγινε όπως προγραμματίστηκε αλλά η καλή διάθεση

όλων ξεπέρασε κάθε προσδοκία. Ο καιρός, «εχθρός», κρύο, βροχή, χιόνι! Όσοι, όμως, επέλεξαν την Καλλιπεύκη την Καθαρή Δευτέρα - για τη διασκέδασή τους, όσοι ανταποκριθήκαν στο κάλεσμα του Συλλόγου... ήταν τυχεροί και έμειναν ευχαριστημένοι κι... ήταν πολλοί! Το κατάστημα (το μεγαλύτερο του χωριού) γέμισε! Κέφι και χορός στο καφενείο του Χ. Οικονόμου από τις 12.00 το μεσημέρι μέχρι αργά το απόγευμα. Οι φωτογραφίες αποδεικνύουν.

Το Δ.Σ. του Μ.Ε.Σ.Α.Κ. «ΠΑΤΩΜΕΝΗ» ευχαριστεί θερμά: Όλους όσους παραβρέθηκαν, τα τρία καφενεία του χωριού (Οικονόμου, Μαντά, Παπαδημητρίου), που ετοίμασαν από μια μεγάλη χύτρα φασολάδα, τις εθελόντριες - εθελοντές που βοήθησαν (Καίτη Ζυλάλι, Ρέντι Ζυλάλι, Δέσποινα Πλαστορά και την Άννα Γκαζγκάνη - και για τα εδέσματα που προσέφερε), τον Γιώργο Ρημαγμό και τον Στέλιο Παπαδημητρίου, που στη στιγμή (χωρίς προετοιμασία) και μ' ότι βρέθηκε χόρεψαν τον γανωτή, την ορχήστρα του Κ. Ριζούλη και Γ. Μητοιμπόνα (από τους Γόννους) και τον... «εχθρό» καιρό, που έκανε όλους τους

Φωτογραφίες και λίγα λόγια

ΑΠΟ ΤΙΣ ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΙΣ - ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ ΜΕ ΤΗΝ ΨΥΧΟΛΟΓΟ, ΜΟΙΡΑ ΤΖΙΤΖΙΚΑ

τους. Αυτό, γίνεται γιατί είμαστε έτσι σε θέση, να αναγνωρίσουμε με μεγαλύτερη ευκρίνεια, ποιες συμπεριφορές των άλλων απευθύνονται σε μας προσωπικά ή αφορούν δικά τους θέματα, μειώνοντας έτσι τις περιττές στενοχώριες και προστριβές. Παράλληλα αποκτούμε και περισσότερη κατανόηση για άλλους που αντιμετωπίζουν παρόμοια θέματα. Οι άνθρωποι που έχουν περισσότερη κατανόηση και αποδοχή των συναισθημάτων τους, μπορούν να δείχνουν και μεγαλύτερη κατανόηση και αποδοχή προς τους άλλους.

ΜΟΝΑΞΙΑ - 26-3-2016

Άλλη μια συνάντηση με ένα σκοπό, ένα στόχο και πιθανόν με κάποιο αποτέλεσμα. Η συζήτηση για τη «μοναξιά» είχε και ενδιαφέρον και προ-

παραβρισκόμενους μια οικογένεια, μια παρέα και φυσικά τον Χ. Οικονόμου κι όλους τους συνεργάτες - βοηθούς του καταστήματός του, για τη φιλοξενία και για την άσφηση εξυπηρέτησης.

ΑΓΙΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

Πρόκειται για κόκκινα και διακοσμημένα αυγά, τα οποία, ανά ζευγή και αντικριστά οι πιστοί, τα κυλούν ο ένας προς τον άλλον, με στόχο να τσουγκρίσουν και να σπάσουν! Η διαδικασία επαναλαμβάνεται μέχρι να έρθει το αποτέλεσμα. Έθιμο, που έχει τις ρίζες του στην αρχαία Ελ-

λάδα και συμβολίζει την άνοιξη! Το ομώνυμο ξωκλήσι του χωριού μας, φέτος γιόρτασε στις 4 του Μάη αντί για τις 2 (λόγω της μεσολάβησης του Αγίου Γεωργίου και της Πρωτομαγιάς).

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΜΕΡΕΣ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Τα παιδιά στα κάλαντα του Λαζάρου

βληματισμούς και ερωτήσεις και απαντήσεις. Μοναξιά: Συναισθηματικής κατάστασης με την οποία ασχολήθηκαν ποιητές, τραγουδοποιοί, ζωγράφοι, συγγραφείς. Θέμα που όσο κι αν το συζητάς πάντα θα είναι επίκαιρο, κατάσταση που... δυστυχώς «σημαδεύει» την εποχή μας... «Ο άνθρωπος είναι ον φύσει κοινωνικό και πολιτικό. Αυτός που μπορεί να ζήσει μακριά απ' τις ανθρώπινες κοινωνίες είναι είτε θηρίο είτε θεός». Αριστοτέλης, 384-322 π.Χ.

ΑΓΧΟΣ - 23-4-2016

Για την ερμηνεία της λέξης «ΑΓΧΟΣ», μας βοηθάει η αρχαία ελληνική γλώσσα: «άγχω» (πιέζω δυνατά το λαϊμό, πνίγω, στραγγαλίζω), «άγχομαι» (πνίγομαι, αυτοκτονώ με αγχόνη), «αγχόνη» (βρόγχος, σκοινί για απαγχονισμό, κρέμασμα, πνίξιμο). Η ρίζα «αγχ» είναι πανάρχαια και πιθα-

Τα καλάθια των παιδιών από τα κάλαντα της Μεγάλης Πέμπης

Χαιρετισμός στον επτάφιο κι ευλογία τη Μεγάλη Παρασκευή

Από την περιφορά του επταφίου την Μεγάλη Παρασκευή

Επιστροφή στο ναό μετά την περιφορά. Διατηρείται ακόμη το έθιμο να περνούν όλοι κάτω από τον Επτάφιο!

Ανάσταση ναό. Όλοι ακολουθούν τον ιερέα για την Ανάσταση που γίνεται στη συνέχεια στην πλατεία

Όλα πήγαν καλά! Εκτός από την απέχθεια που προκάλεσε η ρίψη των βαρελότων! Ο θόρυβος ήταν εκκωφαντικός!!! Τρόμαξαν όλα τα μικρά παιδιά, έβαλαν τα κλάματα... Δεν μάθαμε ποιοι

νότατα προέρχεται από τον χαρακτηριστικό ήχο που βγάζει κάποιος όταν πνίγεται. Άρα, το «ΑΓΧΟΣ», είναι μια πολύ σοβαρή και δυσάρεστη κατάσταση όπου κάποιος αισθάνεται σαν να πνίγεται. Είναι ένα αίσθημα ανησυχίας, νευρικότητας ή φόβου, είναι... Γι αυτά και άλλα πολλά αλλά και για το «γιατί» συζητήσαμε και προσπαθήσαμε να λύσουμε κάποιες απορίες... Η άσκηση χαλάρωσης δε που μας έκανε πρακτικά και επί τόπου η ψυχολόγος, θα μείνει αξέχαστη σε όλους όσους παραβρέθηκαν και κάποιοι θα την θυμούνται...

ΧΩΡΙΣ ΘΕΜΑ - 11-6-2016

Σε φιλική ατμόσφαιρα και στο Δημοτικό Σχολείο Καλλιπεύκης έκλεισε ο κύκλος των συναντήσεων - συζητήσεων με την ψυχολόγο Μοίρα Τζίτζικα. Με τη λήξη της συζήτησης, ανασκόπηση, συμπεράσματα, οι γυναίκες που παρακολούθησαν, προσέφεραν ένα αναμνηστικό δωράκι στην κ. Μοίρα και ο Μ.Ε.Σ.Α.Κ. "Η Πατωμένη", δια του προέδρου, ένα μαντήλι - φουλάρι σε όλες τις γυναίκες - αυτές ήταν που έδωσαν περιεχόμενο στις συναντήσεις - ένα αναμνηστικό ευχαριστήριο στην ψυχολόγο κι ένα πολυαγαπημένο και διαβασμένο βιβλίο (με κινούμενες εικόνες), τον μικρό πρίγκιπα στην κ. Τζίτζικα. Η συνάντηση έληξε με τη υπόσχεση της επανάληψης αργότερα ενός νέου κύκλου.

τα έριξαν... ίσως και να μην έχει σημασία. Καλό είναι να μην επαναληφθεί. Είναι κρίμα στη μεγαλύτερη χαρά της χριστιανότητας... να κλαίνει μικρά παιδιά! Περισσότερα για τις μέρες του Πάσχα έχουν δημοσιευθεί στις σελίδες του Συλλόγου μας στο Facebook.

ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΔΑ

Γιόρτασε και φέτος το εξωκλήσι της Αγίας Τριάδας. Παραβρέθηκαν αρκετοί πατριώτες αλλά και φίλοι της Καλλιπεύκης. Ο μίνι καύσωνας των

ημερών βοήθησε ώστε να βγουν αρκετοί στην Καλλιπεύκη και στη δροσιά. Η μέρα του Αγίου Πνεύματος ήταν από τις πιο θερμές του (πρώιμου) μέχρι στιγμής καλοκαιριού.

12 ΑΠΟΣΤΟΛΟΙ

Στις 30 Ιουνίου, ημέρα που πανηγυρίζει ο ιερός ναός των Αγίων Αποστόλων (πολιούχος του χω-

ριού μας), παραβρέθηκε και ο Δήμαρχος Κώστας Κολλάτος.

ΣΑΒΒΑΤΟ 6 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Ιστορία της Καλλιπεύκης

του Ζήση Παπαδημητρίου, Ιούνιος 1983

Σύντομη ιστορική επισκόπηση της Καλλιπεύκης

Μέρος 2ο

1. Η Καλλιπεύκη στο Μεσαίωνα
Επιδρομές των Σλάβων και συγκεκριμένα των Βουλγάρων σε ολόκληρη τη Θεσσαλία. Η Θεσσαλία φέρει στο Μεσαίωνα το όνομα «Μεγάλη Βλαχία» (έτσι την αποκαλούν μια σειρά βυζαντινά κείμενα). Στη μεσαιωνική βιβλιογραφία γίνεται για πρώτη φορά αναφορά στην περιοχή της Καλλιπεύκης από την κόρη του βυζαντινού αυτοκράτορα Αλεξίου Κομνηνού στο ιστορικό της έργο «Αλεξιάδα» στο οποίο εξιστορεί τις στρατιωτικές επιχειρήσεις του πατέρα της ενάντια στους Νορμανδούς του Βοϊμούνδου. Η Α. η Κομνηνή αναφέρει στην Αλεξιάδα κάποιο βλάχικο χωριό με το όνομα «Εζαβάν» κοντά στη λίμνη της Καλλιπεύκης. Με την εγκατάσταση Σλάβων στην περιοχή της σημερινής Καλλιπεύκης ονομάστηκε η λίμνη στα βουλγάρικα «Έζερο», από την σύμπτυξη των λέξεων «εις τον Έζερό» προήρθε το όνομα του χωριού «Νεζερός». Βυζαντινοί ιστορικοί αναφέρουν ότι στο Μεσαίωνα ο Νεζερός έπαιξε κάποιο σημαντικό ρόλο γι αυτό και έφερνε τον τίτλο του «Χαρτουλαράτου» (βυζαντινός τίτλος στη Διοίκηση). Σύμφωνα με .τις ιστορικές πηγές ο Νεζερός χρημάτισε στο Μεσαίωνα έδρα επισκοπής, που ήταν εξαρτημένη από τον μητροπολίτη της Λάρισας. Με την πάροδο των αιώνων το σλαβικό στοιχείο του Νεζερού εξελληνίστηκε. Συγκεκριμένα στα τέλη του 18ου αιώνα μ.Χ. ήρθαν πολλές ελληνικές οικογένειες από την Ήπειρο (διωγμένοι από τον Αλή Πασά των Ιωαννίνων) και εγκαταστάθηκαν στην περιοχή του Κάτω Ολύμπου, στην Κάρυά και στο Νεζερό, όπως π.χ. οι οικογένειες των Παπαδημητρώων, των Πετρωτέων κ.λ.π. Το 19ο αιώνα μ.Χ. ο πληθυσμός του Νεζερού είναι καθαρά Ελληνικός, όπως αναφέρουν όλοι οι ιστορικοί και περιηγητές που επισκέφτηκαν τον περασμένο αιώνα το Νεζερό.

2 Η Καλλιπεύκη μετά την Επανάσταση του 1821
Επαναστάσεις και καταστροφές: 1830, 1954 και 1878. Καταστροφή της Ραψάνης (1878) Απελευθέρωση 1881 Πόλεμος του 1897 (για λίγο τούρκικος) Τα σύνορα μέχρι τους βαλκανικούς πολέμους (1912-13)

3. Ιστορικά γεγονότα στην Καλλιπεύκη - Ηρόδοτος
480 π.Χ. : Εκστρατεία του Ξέρξη (σύντομη περιγραφή της εκστρατείας) Τέμπη Άμυνα στα Τέμπη (Συνέλευση στον Ισθμό της Κορίνθου), απόφαση και άρση της απόφασης Ο Ηρόδοτος αναφέρει: «την άνω έμallee ελάν δια Μακεδόνων των κατύπερθεν οικημένων ες Περραιβούς παρά Γόννον πόλιν...» Διάφορες απόψεις για την πορεία. Σωστή άποψη: από τη Λεπτοκαρυά κατά μήκος της δεξιάς όχθης του Καβουρόλακου (χειμάρρου της Καραβίδας) μέχρι την Πατωμένη, από κει στη δεξιά όχθη της λίμνης του Νεζερού στο Πέταλο και τελικά παράλληλα με το ρεύμα «Δύο δένδρα» μέσω των αρχαίων κωμπολέων Κόνδυλος και Γοννοκόνδυλος (Τσούρβα Μαντριά) στους Γόννους. Άρα ο στρατός του Ξέρξη πέρασε από την Καλλιπεύκη. Ο Τρίτος Μακεδονρωμαϊκός πόλεμος 171-168 π.Χ. Μακεδονρωμαϊκοί πόλεμοι (205-168 π.Χ.) (Φίλιππος Ε' Περσεύς)

Ζήσης Παπαδημητρίου (1983) πίσω ο Θωμάς Καραμπατής

Η πορεία του ρωμαίου ύπατου και στρατηγού Κόϊντου Μάρκιου Φιλίππου Παλαιοφάρσαλος Κονίσπολη (αλογότοπος) (σημερινή Κάρυά) Στρατοπέδευσε στην περιοχή της σημερινής Καλλιπεύκης Περσεύς: Φρουρές στις διαβάσεις (Ασκληπιόδοτος με 10.000 άνδρες στα Στενά της Βολούστενας (καμβούνια όρη)), Ιππίας στο φρούριο του Λαπαθούντα με 12.000 άνδρες. Μάρκιος Φίλιππος θέλει να αποφύγει την σύγκρουση και ακολουθεί άλλο δρόμο για να βγει στην Μακεδονία. Τον ίδιο δρόμο όπως και ο Ξέρξης το 480 π.Χ., όμως από την αντίθετη μεριά (χειμάρρο Καραβίδας κλπ) Κάθοδο των ελεφάντων Αιφνιδισμός του Περσέα Μάχη της Πύδνας στις 27 του Ιούνη του 168 π.Χ. Ήττα των Μακεδόνων, φυγή του Περσέα, σύλληψή του, διαπόμπευση στη Ρώμη, θάνατος Ολοκληρώνεται η ρωμαϊκή επικυριαρχία στην Ελλάδα (Βλέπε Παράρτημα (1): Τίτος Λίβιος) 2ος Παγκόσμιος Πόλεμος πορεία του ναζιστικού στρατού (16 Απριλίου μ.Χ. ο πληθυσμός του Νεζερού είναι καθαρά Ελληνικός, όπως αναφέρουν όλοι οι ιστορικοί και περιηγητές που επισκέφτηκαν τον περασμένο αιώνα το Νεζερό.

4. Μυθολογία της περιοχής
τοποθεσία ανάμεσα στη Ζηλιάνα (Σύς) και στον Καβουρόλακο λέγεται «Ορφικά τοπία» Μύθος του Ορφέα (Βλέπε παράρτημα (2): Πausanias

Αναφορές ξένων επισκεπτών στο Νεζερό

1ος αιώνας
ΚΑΛΛΙΠΕΥΚΗ (Τίτος Λίβιος, Η πτώση της Μακεδονικής Αυτοκρατορίας) Ο Ρωμαίος ιστορικός Τίτος Λίβιος που έζησε τον 1ο αιώνα π.Χ. έγραψε στηριζόμενος στον Έλληνα ιστορικό του 2ου αιώνα π.Χ. Πολύβιο την ιστορία των μακεδονορωμαϊκών πολέμων. Ο Τ. Λίβιος είναι ο πρώτος ιστορικός που αναφέρεται διεξοδικά στην περιοχή της Καλλιπεύκης. Περιγράφοντας την πορεία του ύπατου και στρατηγού Μάρκιου Φίλιππου από τον Παλαιοφάρσαλο στην περιοχή του Κάτω Ολύμπου και συγκεκριμένα στην περιοχή του σημερινού Νεζερού στα 169 π.Χ. αναφέρει τα εξής: «Όταν ο Περσεύς (ο βασιλιάς των Μακεδόνων, Ζ.Π.) τις μέρες εκείνες πληροφορήθηκε, ότι ο εχθρός πλησίαζε, και χωρίς όμως να ξέρει, ποιόν δρόμο θα πάρει, αποφάσισε να εξασφαλίσει όλες τις ορεινές διαβάσεις με φρουρές. Στα Καμβού νια όρη - οι ίδιοι αποκαλούν τη διάβαση αυτή και Βαλούστανα - έστειλε τον Ασκληπιόδοτο με 10.000 ελαφρά οπλισμένους. Στην οχυρωμένη περιοχή πάνω από τα έλη της Ασκουρίδας - το μέρος λέγεται Λαπαθούντας - έβαλλε τον Ιππία

με 12.000 Μακεδόνες να φυλάει τη διάβαση. Ο Περσεύς ο ίδιος, έστησε με το υπόλοιπο του στρατού, το στρατόπεδό του κοντά στο Δίον (δηλαδή κοντά στη σημερινή Κατερίνη, Ζ.Π.) "(σ. 443)

2ος μ.Χ. αιώνας
ΚΑΛΛΙΠΕΥΚΗ (Pausanias, Περιήγηση της Ελλάδος)

Στην περιοχή της Καλλιπεύκης και συγκεκριμένα από τη μεριά της Σκοτίνας τοποθετείται και ο μύθος του Ορφέα. Οι πόλεις Πίμπλεια και Λειβήθρα βρισκόταν κάπου στις πλαγιές του ανατολικού Κάτω Ολύμπου. Λέγεται πως η Πίμπλεια ήταν στη θέση Παλιά Μαλαθριά ή Αγία Παρασκευή, τα Λειβήθρα στις δύο όχθες της Ζηλιάνας, εκεί όπου συμβάλλουν οι τέσσερες χειμάρροι (χειμάρρος Γρίβα, Καβουρόλακος, Ζηλιάνα). Η ακρόπολη των Λειβήθρων βρισκόταν σε ύψωμα που είχε δεξιά το χειμάρρο του Γρίβα και αριστερά του Καβουρόλακο.

Σύμφωνα με το μύθο, γεννήθηκε στην περιοχή αυτή, μεγάλωσε και πέθανε ο Ορφέας. Να, τι διηγείται ο Pausanias για τα Λειβήθρα και το μύθο του Ορφέα: «Στη Λάριαα άκουσα και μια άλλη ιστορία, ότι στο βουνό Όλυμπο και συγκεκριμένα στην πλευρά που βλέπει προς τη Μακεδονία βρισκονταν η πόλη Λειβήθρα και όχι μακριά από την πόλη αυτή ήταν ο τάφος του Ορφέα. Οι Λειβήθριοι δέχτηκαν από τον θρακιώτη Διόνυσσο, ένα χρησμό, πως αν ιδεί ο ήλιος τα κόκκαλα του Ορφέα, η πόλη των Λειβήθρων θα καταστραφεί αμέσως από μια γουρούνα. Οι Λειβήθριοι δεν έδωσαν και πολλή σημασία στο χρησμό... Ένας βοσκός ξάπλωσε το μεσημέρι κοντά στον τάφο του Ορφέα και αποκοιμήθηκε. Στον ύπνο άρχισε να τραγουδάει με δυνατή και ωραία φωνή τα ποιήματα του Ορφέα. Οι γύρω βοσκοί και γεωργοί εγκατέλειψαν τις δουλειές τους και πλησίασαν τον κοιμώμενο βοσκό για να ακούσουν το τραγούδι του. Αυτοί λοιπόν σπρώχνονταν και μάλwan, ποίός θα πλησιάσει πιο κοντά στο βοσκό. Έτσι έριξαν την κολόνα του τάφου του Ορφέα, ο αμφορέας με τα κόκκαλα του Ορφέα έπεσε και έσπασε και ο ήλιος είδε τα κόκκαλα του Ορφέα. Αμέσως την επερχόμενη νύχτα έριξε ο Θεός καταρράκτες βροχής από τον ουρανό και το ποτάμι Συς, ένας από τους χειμάρρους του Ολύμπου, γκρέμισε και παρέσυρε τα τείχη των Λειβήθρων, κατέστρεφε τους ναούς των Θεών και τα σπίτια των ανθρώπων και έπνιξε τους ανθρώπους και όλα τα ζωντανά της πόλης» (9.30)

1806
ΚΑΛΛΙΠΕΥΚΗ (Μάρτιν Λήκ, Ταξίδια στη βόρεια Ελλάδα, 1835)
Ο άγγλος περιηγητής συνταγματάρχης Μάρτιν Λήκ επισκέφτηκε την περιοχή

του Κάτω Ολύμπου το 1806. Ερχόμενός από την Κάρυά επισκέφτηκε και το Νεζερό. Να τι γράφει ο Λήκ για το χωριό σας: «Στα νότια της πεδιάδας της Καρυάς και παράλληλα προς αυτήν βρίσκεται πίσω από μία ράχη η κοιλάδα του Έζερού που έχει κάπου τη μισή έκταση της πεδιάδας της Καρυάς. Αποκαλείται έτσι από τη λίμνη που καταλαμβάνει το μεγαλύτερο μέρος της κοιλάδας. Τη λίμνη αυτή προσπαθούν οι κάτοικοι του Νεζερού να την καναλιζάρουν προς μια γειτονική χαράδρα, αλλά εξαναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν την προσπάθειά τους αφού δούλεψαν εκεί κάμποσα χρόνια (άρα η προσπάθεια αποξηράνσης της λίμνης είναι πολύ παλιά και επιτεύχθηκε μόλις στις αρχές του αιώνα μας. Ζ.Π.). Η λίμνη του Νεζερού είναι καθώς φαίνεται η αρχαία Ασκουρίς»

1856
ΚΑΛΛΙΠΕΥΚΗ (Λεόν Ουζέ, Το βουνό Όλυμπος και η Ακαρνανία , 1860)
Ο διάσημος γάλλος αρχαιολόγος Λεόν Ουζέ επισκέφτηκε την Καλλιπεύκη το 1856 μ.Χ. Στο βιβλίο του «Το βουνό Όλυμπος και η Ακαρνανία» γράφει για το Νεζερό τα παρακάτω; «Από την Κάρυά πήρα έναν αρκετά καλό δρόμο μέσα από έλατα που βγαίνει στην κορυφή της μεσαιάς μικρότερης οροσειράς.

Σε δύο ώρες έφτασα στο χωριό Νεζερό. Τα βουνά περιβάλλουν κυκλικά τη λίμνη λες και είναι κάποια κούπα μέχρι τα μισά γεμάτη. Η κοιλάδα είναι κλειστή από παντού και βρίσκεται πολύ ψηλότερα από ότι οι γύρω περιοχές, ακόμα και από το οροπέδιο της Καρυάς. Για το λόγο αυτό το νερό της λίμνης μπορεί να φύγει μόνον μέσα από υπόγειες καταβόθρες κι έτσι δημιουργούνται ρέματα και μικροπόταμοι που κυλούν προς τα κάτω. Τα νερά της λίμνης είναι περικυκλωμένα από βούρλα και έχουν σκοτεινό χρώμα όπως συνήθως όλες οι βουνήσιες λίμνες. Το τοπίο στα περίξi θα ήταν πολύ θλιβερό, αν δεν υπήρχε το χωριό Νεζερό με τα 120 σπίτια του, τους κήπους του , τα γύρω χωράφια και τα δύο μεγάλα του καβάκια (λεύκες) που βρίσκονται κοντά σε μια βρύση που δίνουν στο τοπίο κάποια χάρη.

Το κανονικό όνομα της λίμνης και του χωριού είναι Έζερο, βουλγαρική λέξη που σημαίνει λίμνη. Οι κάτοικοι του χωριού που είναι όλοι Έλληνες λένε σήμερα το χωριό Νεζερό πιθανόν για λόγους φωνητικής ευφωνίας. Το πόλισμα Νεζερό είναι από τη βυζαντινή εποχή και είναι τότε μια μικρή πόλη πιθανόν με σχετική σημασία. Ήταν εξαρτημένη από τον μητροπολίτη της Λάρισας. Η περιοχή μνημονεύεται στις πηγές από τις αρχές του 1ου μέχρι τον 13ο αιώνα.

Στα 1116, σε μια εμπορική συμφωνία ανάμεσα στη Βρετανία και στον αυτοκράτορα Αλέξιο (Κομνηνό) , αποκαλείται ο Νεζερός με τον τίτλο Χαρτουλαράτο. Πρόκειται ίσως για την ίδια περιοχή, που ένας σύγχρονος της εποχής εκείνης (ο Χαλκοκόνδυλος) ονομάζει λίμνη της Περραιβίας. Σύμφωνα με την αφήγηση του Τίτου Λίβιου υπήρχε στην περιοχή αυτή στη αρχαιότητα και ένα φρούριο. Βρισκόταν λίγο μακρύτερα σε μια δύσβατη τοποθεσία, όπου ο εχθρός ανάμενε τους ρωμαίους. Σωστά αναφέρει ο Τ. Λίβιος ότι το φρούριο Λαπαθούντας που προστάτευε τη διάβαση αυτή βρισκόταν «υπεράνω της Ασκορίδος λίμνης»· Όμως αυτό το χωρίον του Τ.Λ. θα πρέπει να το ερμηνεύσουμε εμείς «πέραν της λίμνης Άσκορίδος» και όχι «επάνω στη λίμνη Άσκορίδα».

Είδα σε μια εκκλησία μια επιγραφή που μεταφέρθηκε πιθανόν εδώ από άλλη περιοχή. Είναι μία μικρή ελληνική στήλη της καλύτερης εποχής με το όνομα Πολυκράτης, γιός του Ηρακλείου. Ο Νεζερός είναι ένα ελεύθερο χωριό. Λέγεται μάλιστα ότι πριν λίγα χρόνια ο Νεζερός ήταν ένα από τα καλύτερα λημέρια των Κλεφτών του Ολύμπου. Από ότι μπορεί να πιάσει ένας περαστικός, οι κάτοικοι του Νεζερού μου φάνηκαν ειρηνικοί και φιλόξενοι. Είναι απόλυτα απασχολημένοι με την καλλιέργεια σιταριού, κριθαριού στις όχθες της λίμνης που δεν καλύπτονται από νερό. Οι ειρηνικοί αυτοί κάτοικοι του Νεζερού έχουν ένα μεγάλο σχέδιο και συγκεκριμένα σχεδιάζουν να αποξηράνουν τη λίμνη, να την γεμίσουν κάπως με χώμα και να την μετατρέψουν σε επίπεδη επιφάνεια. Αρχισαν ήδη να σκάβουν ένα άνοιγμα στο βουνό για να φεύγουν τα νερά. Αλλά η κατεύθυνση που ακολούθησαν δεν ήταν η σωστή και οι εργασίες διακόπηκαν. Ο συνταγματάρχης Λήκ (άγγλος περιηγητής) αναφέρεται επίσης στο σχέδιο αυτό που αν και δεν αποτελειώθηκε τιμάει πολύ την εξυπνάδα και την εργατικότητα του μικρού αυτού πληθυσμού του Νεζερού. Ο Νεζερός είναι το κεντρικό σημείο του Κάτω Ολύμπου (σ. 66 κ. ε.).

1864
ΚΑΛΛΙΠΕΥΚΗ (Χ.Φ. Τόζερ, Έρευνες στις ορεινές περιοχές της Τουρκίας)
Ο άγγλος περιηγητής Χένρου Τόζερ επισκέφτηκε στα 1864 το Νεζερό και γράφει τα εξής για το χωριό: «Όταν φτάσαμε στους πρόποδες του βουνού στη νότια πλευρά του οροπεδίου της Καρυάς ανεβήκαμε με τα αλογά μας μια μεγάλη και απότομη πλαγιά προς την κορυφή εκεί που βγαίνει το μονοπάτι σε υψόμετρο κάπου 4020 πόδια πάνω από τη θάλασσα. Κοιτάζοντας από εδώ που φθάσαμε προς τα πίσω είχαμε μια καταπληκτική θέα από τη νότια οροσειρά του Άνω Ολύμπου, ενώ στην αντίθετη πλευρά διακρίναμε μακριά στο βάθος την κομψή γκρίζα κορυφή της Όσσας (δηλαδή του Κισσάβου). Στα πόδια μας είχαμε τη λίμνη του Νεζερού βαθειά χωμένη στην κούνια της από βουνό - όμοια γυάλινη επιφάνεια από γαλάζιο νερό κάπου πέντε μίλια περίμετρο με πράσινους βάλτους και λίγα σιταροτόπια στα κεφαλάρια της...

Η κοιλάδα, όπου βρίσκεται η λίμνη, έχει διάμετρο κάπου τρία μίλια και είναι σχεδόν κυκλική χωρίς να έχει κάποια διέξοδο για να φεύγουν τα νερά. Η λίμνη απλώνεται από τα βορειοανατολικά προς τα νοτιοδυτικά. Σε μικρή απόσταση από το βόρειο μέρος της λίμνης βρίσκεται το χωριό Νεζερό, όπου κατεβήκαμε για να περάσουμε τη νύχτα. Στο βόρειο μέρος του χωριού υπάρχουν τρία αρκετά ψηλά βουνά. Το κεντρικό από αυτά βρίσκεται μεταξύ της διάβασης που περάσαμε εμείς και του χωριού και λέγεται, όπως πολλά άλλα βουνά, Προφήτης Ηλίας. Λέγεται όμως και Τσούκα που σημαίνει στα βουλγάρικα «κορυφή». Στα ανατολικά βρίσκεται το βουνό Λιβαδάκι, το ψηλότερο σημείο του Κάτω Ολύμπου, που ο Εζέ το ονομάζει Μεταμόρφωση και οι μοναχοί του μοναστηρίου των Καναλιών Ντούριανη... Το χωριό του Νεζερού, που βρίσκεται κάπως πιο μακριά από την λίμνη, είναι μολυσμένο από τα κουνούπια. Πρόκειται για μια πολλή ανθυγιεινή περιοχή, πράγμα που το βλέπει κανένας ολοφάνερα και στα χλωμά πρόσωπα των κατοίκων του. (σ. 40 κ.ε.)

Συνεχίζεται....

Καλλιπευκιώτικες γκρίνιες - γκίνιες για ... Γκίνες (Guinness)

Γράφει ο Απόστολος Α. Παπαϊωάννου

ΙΟΥΝΙΟΣ 2016

Πατριώτες /σες /άκια, Καλλιπευκιώτες απανταχού όπου γης και... πατρίς, από και προς την γεννή-τρα πατρίδα, χαιρετίσματα από τα πεύκα τ' Αι -Θανασιού, τ'ς ουξίες τ'ς Αγιατριάδας... χαιρέτα μου και τον πλάτανο τ'ς πλατέας τ' Νι-ζιρού, ένα ανοιξιότικο πρωινό του 16!

Κατά πως ονομάσαμε τη στήλη μας «Γρίνιες και γκίνιες για ... Guinness», αρχής γενομένης από το προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας μας περνάμε σε νέα «γκρίνια»» έκδοση Ιούνη 16 της «Ωραίας Καλλιπευκής». Αν το διαβάζετε, σημαίνει ότι πέρασε της αρχισυνταξίας και καλού κακού φροντίστε για τίποτα... καταπραυντικά χάπια ή βοτάνια βουνίσια!

Ξεκινώ τούτο το αρθράκι σαρακοστιανά - προ Πασχαλιάτικα - εν μέσω τόσο ψυχοβγαλτικών καταστάσεων με το συναίσθημα «κ'λούρα» καθώς ζούμε μια ολό-τελα αλλοπρόσκληση κοινωνία των ανθρώπων, αντί να στοχεύουμε σε μια πραγματικά ανθρώπινη κοινωνία, καταλαβαίνετε τη διαφορά η πρώτη, όπως τη βιώνουμε homo neanderthalensis (=των σπηλαιών) και η δεύτερη (όπως θα 'πρεπε να ζούμε homo sapiens (=της ανθρωπιάς) αλλά πως μ' ότι συμβαίνει γύρω μας, πάνω μας και μέσα μας; Ευτυχώς που η Άνοιξη δεν έξεχσε να δώσει άδεια στη φύση να ξανοίξει και βλεπόντάς την, να αισιοδοξήσουμε κομματάκι αλλά μην το πά-ρουμε στο «κάργα» αισιόδοξο «όλα καλά - όλα καλά», σε βαθμό ηλιθίου, μη αντίληψης της ωμής πραγματικότητας και... λαλή-σουμε.

Α propos (= με την ευκαιρία) αποδεκτή ή μη, η νέα στήλη της εφημερίδας μας, δεν μας στείλατε κανένα μαντάτο να ξέρουμε τις ει-σπραχθείσες εντυπώσεις... δεχόμεθα παρατηρήσεις, παράπονα, ηλεκτρονικά, ταχυδρομικά, ερωτήσεις, κρίσεις, κριτικές και βέβαια... γκρίνιες, όσες γκρίνιες θέλετε τις αντέχουμε, εξόν βρισιές...! Συνεχάω (συνηρημένο του συνεχίζω).

Τι δε μας έχουν πει σαν έλληνες οι ελληναράδες ενδόξων ελληναράδων κυβερνητών αντικαθρεφτισμάτων, τι δεν μας πέρασαν στα μυαλά μας, το συναίσθημά μας, τι πολιτικά-κοινωνικά μύθια - παραμύθια και τελικά καθόρθωσαν να μας ευτελίσουν - ξεφτίλίσουν, περισπούδαστοι σε οπουδαία ουνιβερούσια (=πανεπιστήμια) του «πολιτισμένου» κόσμου, που τους έμαθαν ακριβώς πως να μας ξεφτιλίζουν. «...οι κυβερνήσεις πέφτουν μα η ξεφτίλα μένει... ο καπιταλισμός επιμένει κι ο κόσμος... περιμένει «αλλά τι; Ελπίδα, σωτηρία, θαύμα; Μα με ίδια συνταγή, μόνο παπάρα (πολιτική) φτιάχνεις!

Τι δε μας είπαν και μας ζούρλναν με μισές αλήθειες για υπέρογκα χρέη «μας» λες και οι άλλες χώρες δεν έχουν χρέη και μάλιστα περισσότερα από μας, πως για τη φτώχεια μας ευθύνονται οι 800 χιλιάδες δημόσιοι υπάλληλοι, αλλοιώνοντας την αλήθεια ότι η «ψωροκώσταινα» είχε λιγότερους από το μέσο όρο της Ε.Ε. μετά έφταιγαν οι φορηγατζήδες «γιατί ...βρίζουν», πιο μετά οι φαρμακοποιοί, οι ταξιτζήδες, άπαντες εχθροί μας, μετά ήρθε η

ώρα των νοσοκομείων που οι ξω-διάρηδες πολυκατανάλωναν γάζες, κλωσάρτα και σύριγγες αλλά οι «φακελλάρηδες» γιατροί ήταν δικό τους σινάφι... περάσαμε στους συνταξιούχους πολυζωία και καλοζωία οι «κωλόγεροι» άι να τους ξελοθρέψουμε... «μακαρία η οδός...», αυξάνοντας τα έτη συνταξιοδότησης, σαν πολύ δε μεγάλωσε το προσδόκιμο ζωής τους; Μετά ήρθε η σειρά των σχολείων, των δασκάλων που δίδα-σκαν και... «νόμους» δεν κρατούσαν» και των «αιωνίων φοιτητών» - λες και έδιναν ή δίνουν δεκάρα και γι αυτούς - μετά ήρθε η σειρά των ζάπλουτων αγροτών με τις λιμουζίνες - κάθε αγρότης και «καγιέν» κτλ... μην συνεχίσω το «διαίρει και βασι-λευε»... και πεπεισμένοι όλοι για τους οχτρούς μας, ανακαλύψαμε πως κι οι οχτροί, μας εχτρεύον-ταν εμάς και η έχθρα πέρασε στο μυαλό και μετά στο στομάχι, που όλοι οι «άλλοι» τρώγαμε πολύ, δουλεύανε λίγο και ήρθαν τα αδόλευτα κυβερνητικά αν-ιδρώ-κωλα, να μας... δουλέψουν κανο-νικότατα και να μας σώσουν παρόλο «τεμπέληδες δουλειτή-δες», έξι τέσσερα χρόνια και άσωτοι παραμένουμε - έτσι είναι η του ασώτου ασωτία - και να «συνεχάν και συνεχάν» και κατά διαόλου παν!...

Τα ακούς πατριωτάκι, απανταχού Καλλιπευκιωτάκι, μας πέρασαν για ηλίθιους (; «είναι ο καπιταλι-σμός ηλίθιος (!)», έφαγες, έφαγες, λέει, ντέρλικο, να μια κοινωνική σαρακοστή τώρα να σε στείλουν αγνό στον πλάστη σου. Μα... ποιος μαζεύει τα φράγκα που μας λείπουν; μα ο καπιτα(η)στής! Έτσι για να δεις ξασπρουλιάρικη μέρα στο βίο σου, πρέπει να πει-νάσεις, αλλιώς... θα πεινάσεις. Αλλά... συνεχίζεις τους πιστεύεις. Σου είπαν, μου είπαν, μας είπαν, πως σου πρέπει το ελληνικό δη-μόσιο να μικρύνει, το φωνάζουν οι χρυσομπουσμπουναραίοι ακά-ματοι, στα ΜΜΕδια (μέσα μαζικής εξαπάτησης) και άρχισαν να που-λάνε, να ξεπουλάνε, να χαρίζουν πες! Τ' αεροδρόμια και τις τηλεπ-κοινωνίες τα πήρε το γερμανικό δημόσιο, το μεγαλύτερο λιμάνι το κινέζικο δημόσιο, στη σειρά ιτα-λικό και γαλλικό δημόσιο καρτε-ρούν να πάρουν υδρογονάνθρακες, παραλίες ακόμα και τα σκατά μας (μετά συγχωρήσεως) σκουπίδια κι έτσι... να θα θαραπουτούμε. Όλα τα άλλα δημόσια, είναι καλά εκτός από το δικό μας! Και συ, εγώ θυσία στη θυσία μισθοί, συντάξεις, εφορίες, ΕΝΦΙΑ, (= νοίκι για το σπίτι σου), που ίσως το χρωστάς ακόμα στο νταβατζή - τραπεζίτη, που βγήκε σαν τη χορ-τάτη ψείρα στο γιακά... πρέπει να στείλεις και τα υπόλοιπα παιδιά σου στην ξενιτιά. Ξέχνα τους πα-λιούς σου μετανάστες, αυτοί «πέ-θαναν» και γέρασαν στην «εκμετάλλα» των ξένων αφεντι-κών στα πέρατα, όπου γης, πανά-θεμα... και πατρίς. Και το σπουδαιότερο, πάση θυσία να μεί-νεις στο ευρύ γιατί με δραχμή ήσουν δραχμοπατίρης, βλαχο-βαλκάνιος, ενώ ευρωπατίρης «γράφει» καλύτερα! Ντελάληδες ΜΜΕξαπάτηδες, φε-ρέφωνα των ιδρώκωλων (=ιδρώνων στον κύλο από το καθι-

σιό) από τα βαθιά χαράματα - ακούς έξι η ώρα το πρωί ειδήσεις - να πείσουν τα γερόντια για το «καλό» τους, «βυθίζεται η οικο-νομία, δε θα 'χουμε να πληρώ-σουμε μισθούς, συντάξεις...» πότε; Εν έτη 2016, που πατάς ένα κουμπί και μιλάς Αμερική, να... σου λείπει το ψωμί!

Ποπό π' ανάθεμά με, βάλθηκα να σας μαυρίσω την ψυχή σας ανοι-ξιάτικο - καλοκαιριάτικο 16! Σαν περάσει από την αρχισυνταξία της εφημεριδούλας μας είπαμε... καλού κακού πάρτε και κανά ψυχο-ιλιάτσι... μη με καταριέστε, αν και Σαββατογεννημένος δε χρειάζο-μαι και χαιμαλί! Και σαν να μην έφταναν όλα αυτά, κινδυνεύουμε να χάσουμε και την ψυχή μας, τον ανθρωπι-σμό μας με τόσα ρατσιστικά φαι-νόμενα Ξενοφοβίας, μισαλλοδοξίας στην αυλή μας γιατί διάφοροι «γουρουνόκεφα-λοι» έκοψαν τα κεφάλια τους και τα πέταξαν σε τόπους που θα φι-λοξενούνταν μετανάστες - πρό-σφυγες να λεκιάζουν τις ψυχές μας! Ωιμέ... Εμείς, η κατ' εξοχή χώρα της προσφυγιάς και της με-τανάστευσης, ενάντια στους κα-τατρεγμένους που γλίτωσαν από το χαμό των πυροβόλων και των βομβών. Εμείς, που ο καθένας έχει και ένα δικό του μετανάστη, όπου γης σε βορά σε νότο σ' ανα-τολή και δύση ή είναι απόγονος πρόσφυγα, γίναμε ρατσιστές ξε-νοφοβικοί! Οι Έλληνες ρατσιστές; Αι σιχτήρ «αφνοί οι κωλοέλληνες»! Είναι λαθραίοι, λέει, λες και η πείνα ή ο θάνατος έρχεται με δια-βατήριο!... Μη μας χαλάσουν τα ήθη, τα έθιμα, τις πίστες και τα πι-στεύω! Αμ δεν χρειάζονται αλλό-φυλοι κι αλλόθρησκοι γι αυτό, τα καταφέρνουν κάτι χριστιανάρ-δες από μόνοι τους... Έχει γού-στο να πιστεύετε ότι το αντάριασμα πολέμων το ξεκινούν οι... ανατολίτες κι οι χριστιανοί μισές παρθένες!

Τώρα θα με ρωτήσετε, ρε συ εξυ-πνάκια, μας κάνεις πολιτική; Μα και βέβαια κάνω πολιτική! Ακρι-βώς πολιτική «γκρίνια». Ο πολι-τής, πρέπει να κάνει πολιτική, να ξεψαχνίζει την πολιτική, και να καντηλιάζει (=κατεβάζει καντή-λια) στους πολιτικούς. Θα σας ρω-τήσω κι εγώ, άραγε δεν είναι ζήτημα πολιτικής η δική μας προ-σωπική μετανάστευση απάντων ημών των Καλλιπευκιωτών εκτός Καλλιπευκής; εσωτερική ή εξωτε-ρική, στους κάμπους και στις πό-λεις, οι ξενιτεμένοι μας όπου γης, εκδρομή πήγαμε ή λόγω αμπαλ-ω-της φτώχειας και για βελτίωση των συνθηκών ζωής... πήραμε των οματιών μας; Δεν είναι ζή-τημα πολιτικής η αγροτιά, η κτη-νοτροφία, δεν είναι ζήτημα πολιτικής οι συντάξεις των γε-ρόντων και τα φάρμακα τους, η καθημερινότητα; Ε, τότε τι άλλο είναι πολιτική για τον πολίτη που δεν είναι ζωο ούτε πολιτικός; Ποια ακριβώς είναι μεγαλύτερη η πείνα του πρόσφυγα ή του μετα-νάστη; Από ποιον να φοβόμαστε περισσότερο μην αλλοιωθούμε από τους μετανάστες ή από τους δικούς μας εφιάλτες της καπιτα-λιστικής ποντικοπαγίδας μας;

Για να με συγχωρέσετε που σας έριξα στην... ψυχοβγαλτική ταυ-τοποιημένος, όμως και της στή-λης τα τάματα, με «Γκρίνιες και γκίνιες για... Guinness», Ιούνης

του 2016, θ' αλλάξω το μοτίβο σε λιγάκι πασχαλινό και αναστάσιμο, μιας και η ανάσταση του Χριστού, όπως το 'χει συνή-θειο, επαναλαμβάνεται κάθε χρόνο, πότε νωρίτερα πότε αργό-τερα, δίνοντας μας μια ελπίδα στο διακτίνισμά μας στα αστέρια όταν με το «καλό» ταξιδέψουμε με κάτι πιο εφικτό αναστάσιμο στη γη, αλλά μόνο σαν ξεσηκωθούμε από τα «επαναστατικά» πλήκτρα του ΠιΣι μας, που έχουν πάρει φωτιά ή από τη γούβα του καναπέ του σαλονιού μας αλλιώς...

Να ένα τ' Νιζιρού αφήγημα, χα-διάρικο, ιδιωματικό και χαμογελα-στό σε τρεις παραγράφους, χωρίς κινόνο αυτή τη φορά, με λίγο σκάρφη (=νεξεριώτικο ιλιάτσ') ίσως να σκαρφιστούμε κάπως πιο ευχάριστα τη ζωή μας!

Ήταν που λέτε ο Τέγος, ο Νεζε-ριώτης, φανταστικό πρόσωπο, αλλά τα καμώματα και οι περιγρα-φές πραγματικά σε μια γενική Πα-σχαλιάτικη αφηγηματική προσέγγιση του νεξεριώτικου βίου του! Λέει ο Τέγος ή Τηγου-λής ή Τέγας ή Στέργιους ή Τσέλι-ους ή... που όμως γιόρταζε του Στεφάνου...

«Ιμείς κι απ' λες, του σόι μας, κα-τάγουμέστι, λεν, απ' τ' Φούρκα... φούρκα κι νταϊάκα, μ' ούδι ξιέρου ούδι είδα καταπού πέφτ', άκ'σα, σιαπάν κατ' τα Γριβινά κατ' ν' Αλ-βανία. Δεν τα πικέφκα κα-μιάβ'λα! Τα παπούδια, ήταν τζιουμπαναράιοι, αρχόντοι, προ-κουμένοι αντρώποι, μι πλούτια, γίδια, πρόβατα, σκ'λιά, κυπριά, γκουντούνια σι κείνα τα μέργια κι τα β'να... αρχόντοι! Αρχόντοι κι... Άμα ήταν αρχόντοι, έφυγναν να 'ρθουν σιαδω κι σαν ήρθαν πρό-κουσαν... κι μεις μαζί! Τρανή φαμ-πλιά αλλά σκρόφαμι, σι ούλουν των κόσμου, του ντουινιά, μέχρι τ'ν Αυστραλία εφτασάμι, τρανό σόι... καζάν' κατσαρόλα! Ίδια δλ'εία μια ζουή! Τζιουμπαναράιοι στοιχ'σμένοι, μες στν' βουινιά κι τν' βρώμα. Που να ζγώσ', να σι πάρει γ'ναϊκα... μόλις άκουγι τι δ'λειό φκιν'ς, προγκούσι. Γι αυτό απόμκαμι ψωραβιάρδ'ς! Ούλις ψουφούσαν για μιγαλεία, Λάρ'σες κι καλά έκαμναν. Κι μεις σιγά - σιγά κατάν'τσαμι τραί μου-νούχι. Μας τσίμπ'σι η σκούρτους κι μας έφτ'σι η τσίλους στου γρέκι του τσιμπούρκου... ε ρα μύθια! (Νιζεριώτικες παροιμίες απογοή-τευσης και παρακμής)! Μιγάλ' Παρασκιυή θυμούμι να σβουγκανάει η καμπάνα ούλ' μέρα γκλάγκα – γκλούγκα κι η σχουριμένη η μάκου, να μας πλέ-νει, να μας γαργαρίσει ζ'ν κου-πάνα, να μας αλλάξ' βρακί κι στράνια, να πάμι να πιάσσομι π' απ'χάτ' τουν ιπιτάφιου για τ' αν-τέτι (=έθιμο), τα μούτκα, χουρίς να κουβιτιάζοιμι, αμαρτία ίλιγι, ξέρω κι 'γω, κατ' ήξιρει του 'χει πει η παπάς! Ιιιχ τι μας ιέπιανι σαν πρ-νούσαμι απου κατ' τουν ιπιτά-φιου, γιέλιου... σαν τ'ς χαζοί, θα μι πεις κι πότι του 'χαμι ... σουστό; κι η μάνα μια να σταυρουκουπέτι ... «σχώραμι θε μ' παναγέ μ'» μια να μας καταργιέτι, «τουρκουπιά-σματα, γυφτουπιάσματα, ιουσφό-ροι, μι αντρώπασέτι» να μας ξιλιθρών' απ τ'ς κατάρις, μερ' απου νι, μια να μας καλουπέρν'! Ε, ρα χρόνια!...

...τ'ν Πασχαλιά, οι Παπατουλιά-δης του σουγλούσανν στν' κιδρί-σια τ' σούγλα τ' αρνί αλλά ιμείς σ'τν μπακράτσα, γιουμουσμένου λάπατα κι μπατζιβίσια (εντόσθια) ή στου σ'νι κι στουν τρανό του φούρνου. Στ'ν σόπα(σόμπα) δε χουρούσι του σ'νι κι μι πατάτις τρουίρου - ίρου, να τρώμι δέκα φουρές! Τι σούγλις κι χαζαμάρις που να μας φτάσν'; Χτυπούσι η καμπάνα «Χριστός Ανέστη» παί-νάμι τζα κι φύβγα κι μι τ'ς λαμπά-δες κομπολόι... σαν γυρνούσαμι απ' τν' Ανάστασ', χαζουτσιμπού-σαμι λίγου, μι κανά τσιγκρισμένου αυγό κόκκινου, τι να σι κάμει ιένα - ντυο αυγά, ιδώ ήθιλάμι δέκα φουλιές κι να ιδούμι... Ξιλιγουμέ-νου μια ζουή, πείνα κι του μέγα έλιους. Κι η μάκου να φουνάζ' «ταχιά φαί... ταχιά φαί»! κι να μας κυνηγάει απ τ' αυγά 'φτυχώς μας έδωνι τυρί, αλλά λίγο, να μην τρυ-πήσει η σκούφια η κούτκας (κρα-νίο) απ' του πουλύ τυρί!

Του προυί τ'ν Πασχαλιά, αφού δεν του εψινάμι, έκανάμι γυρουβου-λιές στ'ς σούγλις τ'ς γειτουινιάς, σαν τα κουπρόσκ'λα στα καφινεία τ'ς πλατέας. «Χρόνια πουλά! Χρι-στός Ανέστη»! Ποιος να σι πει φέγα; Τσιγκριζάμ' κανά αυγό κε-ρασμένο, τι κανά, κανιά πινηντα-ριά ούλα μαζί! Ούλοι είχαν τοιμασίς, τσίπρα, γκουγκουρέ-τσια, μιζιέδης κι άλλα λαρσ'νά γι-λασάκια, μιρακλίδ'κα, κάθουμάσταν... από ένα στουν καθένα, γιόμ'ζαμι απού... καδέκα-στα κι τσίπρα. Του μισ'μέρ', γου-νάτζαμι του θκό μας, μι τα λάπατα τα μουχόζ'κα, ξέσγιαζάμι και καναδυό παπάδης ξινόκρα-σου... τι καναδυό... σ'ν' αρχή κι τα πουτήρια, ούσιπρα μι τ'ς καμέ-τις! «Καλό»; «Καλό κι... τραπέτο» (=κατάξίνο)»! αλλά ποιος του λο-γάριαζε στου τέλους τράπι (κατα-μεθυσμένοι) κι παραύστιρα σα χτυπούσει η καμπάνα ίσια για τ' Δεύτερ' τ'ν Ανάστασ', σβάρνα σ'τν πλατέα να φχιθούμι κι τι τύπουτα σόια π' θα ιδούμι. Ματαγυρνού-σαμι σπίτι, ματατρώγαμι, του μυαλό, δεν έφυγνι απ' τα'ν μπα-κράτσα, ξιλιγουμένοι κι απ' τα ξι-νουκράσια τ' πατέρα, τάχα έφκιασι κρασί, άμα δεν του έβαζ'ς ζάχαρ' δεν πίνουταν μι τίπουτα... του βράδ' ξανά πιριλάβιναμι ότ' απόμνι απ' του μισμέρι, ακόμα κι τα κόκκαλα απ' τ'ς μπασιούρδης κι έλιγάμι... μπιρικιάβρισουν (=ευ-χαριστώ πιθανόν τουρκ)... ...κι πέρασαν τα χρόνια, πέρασαν κι τα ζαμάνια κι απόμκει του γρέκι μαναχό ...»

Είχε και άλλα πολλά να μας περι-γράψει ο Τέγος, ο Νεξεριώτης ένας από μας... αλλά, μαζί του σας αποχαϊρετάμε, δεν μας παίρ-νει και ο στενός χώρος της εφη-μερίδας... πολύ το τανύσαμε, γι αυτό... Απανταχού πατριωτάκια, Καλλιπευκιώτες/σες με ...αγωνι-στικούς χαιρετισμούς, ελπίζω να μη σας κάναμε την ψυχή πιο μαύρη από τους άλλους! Γράψτε μας και τις δικές σας «γκρίνιες» στην εφημερίδα ή στο παρακάτω email... Καλό καλοκαίρι και Καλή αντάμωση καλοκαιριάτικα σ' τ'ς πλατέας τα πλατάνια!

Απ. Παπαϊωάννου του Τέγου (τ' Τέγ') Νεξεριώτης (εσσει)! para-
posto@gmail.com

Από τη Βοστόνη της Αμερικής λάβαμε ένα πολύ όμορφο γράμμα που μας το στέλνει η Μανωλούλη Σταυρούλα. Μάλλον για ποίημα μοιάζει παρά για γράμμα. Πάντως είναι πολύ ωραίο και συγκινητικό. Ας δούμε τι γράφει.

«Ένας μικρός βιοπαλαιστής»

Στην ηλικία ήμουν μικρός, ήμουνα πολύ νέος μα στην ψυχή και στην καρδιά ήμουνα γιγαντιαίος. Ήμουνα 12 χρονών κι έπρεπε να δουλέψω γιατί είχα αδέρφια ορφανά κι έπρεπε να τα θρέψω. Πήγα κι έγινα μάγειρας μέσα στους αστυνόμους κι αυτοί με καλοπίανανε για να μην νιώθω μόνος. Με στέλνανε και στο σχολείο, μου έλεγαν να διαβάζω μα ύστερα απ’ όλα αυτά φαί να ετοιμάζω. Και μεγαλώνοντας έκανα κι άλλες δουλειές, πάρα πολλές, που ούτε τις θυμάμαι και ο μεγάλος μου αδερφός εδούλευε κι εκείνος κι οι δυο μας είχαμε ένα όνειρο, είχαμε μια ελπίδα, σκληρά για να δουλέψουμε, να διώξουμε την πείνα. Και πάντα προσπαθούσαμε λεφτά να οικονομάμε, νε φέρνουμε στη μάνα μας να μην στεναχωριέται. Και τάχα τα μικρότερα να τα περιποιείται. Είχαμε ανέχεια, είχαμε δυστυχία, όμως με την αγάπη μας και με την ευλογία, όλα τα ξεπερνούσαμε και νιώθαμε ευτυχία. Είχε στοργή το σπίτι μας και είχαμε ευτυχία, είχε ευχή της μάνας μας, ευχή κι από την Παναγία. Και όλοι μεγαλώσαμε και όλοι κάναμε σπίτια και κάναμε οικογένειες με σεβασμό κι αγάπη. Και μου ‘τυχε συντρόφισσα μια διαλεχτή κοπέλα λες και την έκανε ο Θεός παραγγελιά για μένα. Δεν έμοιαζε με άνθρωπο μόνο με αγγελούδι, αγάπησε εμένανε και γίναμε ζευγάρι. Αγά-

όλοι σας εκεί που είστε. Και τώρα όλα τελείωσαν κι έχουνε στερέψει. Τ’ αστέρια όλα χαθήκανε κι ο ήλιος βασιλεύει και το φεγγάρι είναι θαμπό, τίποτα δεν δουλεύει. Και ο Μανώλης ο ήρωας, έτσι τον έχω ονομάσει, γιατί έτσι άξιζε σύμφωνα με τους πολέμους που του έτυχαν στη ζωή του. Και όμως δεν παραδόθηκε, πολέμησε μέχρι το τέλος και πάλι βγήκε νικητής σαν ήρωας που ήταν. Ταξίδεψε στα νιάτα του και ήρθε σ’ αυτή την χώρα μα τώρα στα γεράματα θα ξαναταξιδέψει εκεί που δεν υπάρχει γυρισμός μονάχα πας και μένεις. Μανώλη μου, αγάπη μου, γλυκύτατό μου πλάσμα, όλοι μας σου ευχόμαστε μέσα απ’ την καρδιά μας, να ‘χεις καλόν παράδεισο, να ‘χεις καλό ταξίδι. Σε περιμένουν οι γονείς, σε περιμέν’ τ’ αδέρφια, επίσης τα πεθερικά κι όλα σου τα κουνιάδια. Μανώλη, είμαστε σίγουροι πως είσαι στον παράδεισο χωρίς αμφιβολία με τόσα καλά που έκανες σ’ αυτήν την κοινω- νία. Όλα, Μανώλη, τά ‘γραφα κάπως με ψυχραιμία μα όμως Μανωλάκη μου, αγάπη μου, ψυχούλα πονεμένη, πολυβασανισμένη, μου είναι δύσκολο πολύ για να σου πω αντίο. Πονάν τα φυλλοκάρδια μου σαν νιώθω τον χαμό σου, νομίζω ότι χάθηκε γύρο μου όλος ο κόσμος. Όμως Μανώλη μου γλυκέ, έφυγες. Πρώτα απ’ την γυναίκα σου που ήταν στην αρρώστια σου συνέχεια

συμβουλές της όλα τα παιδιά και, δόξα τω Θεώ, όλοι καταλαβαίναμε τον σταυρό που κουβαλούσε και τις ευθύνες. Και πάντα μας έλεγε για τον πατέρα μας πως ήταν πολύ καλός και ήσυχος άνθρωπος. Και αυτό μου το είχε πει κάποτε και η γιαγιά η Παπατό- λαινα. «Αχ κορίτσι μου, είχατε ένα πατέρα! Ένα κομμάτι μάλαμα ήταν». Μόνο που εγώ δεν τον γνώρισα, ήμουν πολύ μικρή. Και τώρα θα σας γράψω κάτι για να γελάσετε. Η αδερφή μου η Παρασκευούλα τότε με την πείνα, μας το έχει πει πολλές φορές, ήρθε στο σπίτι μας ένα γυφτούλι και ζητούσε ψωμί. Και αυτή το πήρε το σακούλι τάχα για να το βάλει ψωμί και ό,τι ψωμιά είχε μέσα τα άδειασε στο σκαφίδι και το έδωσε το σα- κούλι άδειο και το καημένο το γυφτούλι έφυγε κλαίγοντας. Αλλά μόλις η μάνα μας γύρισε από την βρύση και τα είδε, την ρώ- τησε που τα βρήκε και η αδερφή μου της είπε. Τότε η μάνα μου τα πήρε και τα έδωσε πάλι στην αδερφή μου και της είπε να τα πάει στην Αγία Παρασκευή γιατί εκεί ήταν οι γύφτοι. Και τα έδωσε πίσω όλα. Τέτοια ήταν η Αναστασία. Αυστηρή και τίμια. Παιδιά αυτού στο Σύλλογο μην ψάχνετε για καλλιγραφία και ορθογραφία. Κάνετε ότι μπορείτε. Εσείς είστε γραμματισμένοι. Σας ευχαριστώ πολύ. Σταυρούλα Μανωλούλη του Ευαγγέλου - Καλαϊτζίδου.

Βαγγέλης και Αναστασία Μανωλούλη, με τον Κλεάνθη μωρό

Μανωλούλης Ζαφείρης

Μανωλούλης Μανώλης του Βαγγέλη

πησε τ’ αδέρφια μου σα να ‘τανε δικά της κι αν τύχαινε και χρειαζότανε, έδινε την καρδιά της. Είχε περίσσια ομορφιά, είχε περίσ- σιες χάρες, έχει και μια χρυσή καρδιά δεν έμοιαζε με άλλες. Δουλεύαμε πάντα μαζί, ήμασταν ενωμένοι και στα καλά και στα κακά πάντα τα μοιραζόμασταν και πάντα βοηθιόμασταν μέχρι την ώρα τη στερνή πι- ασμένοι χέρι, χέρι. Πάντα αυτό μου έλεγε και μου ‘δινε κουράγιο, «να μη φοβάσαι αγάπη μου ό,τι και αν συμβεί, πάντα θα είμαι πλάι σου, πάντα θα σε προσέχω». Και ότι και αν μας έτυχε μέσα στη βιοπάλη, μαζί τα ξεπε- ράσαμε δίνοντας κουράγιο ο ένας στον άλλον. Και αν κάποιος χρειαζόταν κάποια βοήθεια, πάλι μαζί τον βοηθούσαμε όλο χαρά κι αγάπη. Βοήθησα τη μάνα μου πάν- τρεψε τα κορίτσια και ό,τι άλλο χρειαζό- τανε. Ο Μανώλης και η Μηλίτσα πάντοτε ήταν πρόθυμοι, πάντα καλοσυνάτοι, τα χέρια τους και η καρδιά πάντα ήταν γιο- μάτη. Βοηθήσαμε τ’ αδέρφια μου να ‘ρθουν σ’ αυτή τη χώρα για να αποκτήσουνε κι αυτά ό,τι δεν είχαν πρώτα. Και η μάνα μου με- σό τη ζωή είχε μια περηφάνια κι όπου βρισκό- ταν το ‘λεγε κι όλο το καυχιόταν «δοξάζω τον καλό Θεό, τη μάνα Παναγία που μ’ έδωσε καλά παιδιά και τέτοια παλικάρια. Δεν ξέρουν να τσακώνονται, δεν ξέρουν να μαλώνουν και της μανούλας την καρδιά δεν ξέρουν να πληγώνουν». Κι εμείς για την μα- νούλα μας πάντα το ίδιο λέμε. Ήταν μια μάνα δυνατή, μια μάνα ηρωίδα κι ας ήταν όλη της η ζωή μια σκέτη καταιγίδα. Αυτή σαν βράχος στάθηκε και πάλεψε γενναία. Και τώρα Μανώλη, αγάπη μου, πώς θες να σε φωνάζω; Να σε φωνάζω αδερφέ, μα εσύ ήσουν και πατέρας όπως και τα άλλα μας αδέρφια ο Κλεάνθης και ο Ζαφείρης. Και η Παρασκευούλα ήτανε η δευτέρή μου μάνα. Όλοι σας συνεννοηθήκατε και κάνατε το ίδιο. Όλοι σας με πολυχαϊδέψατε και είμαι κακομαθημένη κι ένας ένας φύγατε τίποτε δεν μου μένει. Να ‘χετε καλόν παράδεισο

κοντά σου, ψύχραιμη κι ατρόμητη σ’ όλα τα βάσανά σου. Αν πεις και τα παιδάκια σου, αν πεις και τα εγγόνια, όλοι τους φτερουγίζανε γύρω από το κρεβάτι σου να ‘τανε άγγελοι σωστοί και όλοι ψιθυρίζανε λόγια γλυκά για σένανε. Και τώρα εδώ πρέπει να σταμα- τήσω. Ένα πράγμα σε παρακαλώ. Και από αυτού που θα είσαι, την προστασία σου ζητώ όπως την είχα πρώτα. Σε φιλώ η αδερφή σου και η κόρη σου Σταυρούλα. Είχα μεγάλο στήριγμα, μεγάλη προστασία απ’ όλους σας. Παράπονο δεν έχω κι από σένα Κλεάνθη μου και από σένα Ζαφείρη μου και από σένα Παρασκευούλα μου, απ’ όλους σας. Σας είχα γύρω μου και έπαιρνα κουράγιο, ένιωθα υπερηφάνεια που είχα τέ- τοια στοργικά αδέρφια και μεγαλώνοντας κατάλαβα πως σας χρωστάω πολλά αλλά δεν μπόρεσα να σας προσφέρω τίποτε εκτός από αγάπη και το σεβασμό που σας είχα. Όμως, εσείς φύγατε, μα εγώ δεν θέλω να το πιστέψω και σας νιώθω όλους σας γύρω μου και πάλι με αγάπη αδέρφια μου. Η αδερφή σας Σταυρούλα Μανωλούλη πρώτα και μετά Καλαϊτζίδου. Και τώρα γράφω λίγα για την μάνα μου Ανα- στασία Μανωλούλη. Έφυγε ο πατέρας μου 44 χρόνων και η μάνα μου έμεινε χήρα 35 χρονών με πέντε παιδιά μέσα στα χειρότερα χρόνια. Πείνα, πόλεμοι κι εμείς όλα μικρά. Ο Κλεάνθης 15 ετών και όλοι οι άλλοι μι- κρότεροι. Και μόνο να το σκέπτεται κανείς είναι δύσκολα και όχι να το ζει. Και όμως τα κατάφερε και μας μεγάλωσε αλλά πάντα δεν είχε ησυχία και ύπνο. Πάντα έπρεπε να σκέπτεται πώς θα τα βγάλει πέρα και μεγα- λώνοντας θυμάμαι, όπου ξεκινούσαμε να πάμε για δουλειά ή οτιδήποτε, πάντα μας έλεγε: «Προσέξτε να μην ντροπιάστε το όνομα του πατέρα σας. Σας βλέπει από εκεί πάνω». Κι εμείς, αυτά τα λόγια της μάνας μας τα εφαρμόζαμε και μεγαλώσαμε χωρίς να κάνουμε κάτι παράξενο και να την στε- ναχωρέσουμε. Πάντα συμφωνούσαμε με τις

Υστερόγραφο: Ξέχασα να σας γράψω ότι ο αδερφός μου ο Μανώλης πέθανε στις 18 Μαΐου 2015 σε ηλικία 88 ετών και ο Ζαφεί- ρης στις 18 Δεκεμβρίου το 2010. Δεν στεί- λαμε τότε τίποτε και γι’ αυτό τα γράφω τώρα. Μη με παρεξηγήσετε για τα λάθη. Αυτή την ώρα είμαι ζαλισμένη. Πιστεύω με καταλαβαίνετε. Σας στέλνω τις φωτογρα- φίες των αδελφών μου και 70 δολάρια για την εφημερίδα γιατί σας δίνω πολλή δου- λειά. Σας ευχαριστώ πολύ.

Απάντηση: Αγαπητή Σταυρούλα, πολύ χα- ρήκαμε για το γράμμα που μας έστειλες. Δεν σε παρεξηγούμε καθόλου για τα λάθη και την καλλιγραφία. Απεναντίας μάλιστα, το ευχαριστηθήκαμε πολύ, γιατί αυτά που γράφεις, τα λες τόσο όμορφα και ποιητικά. Δυστυχώς, εμείς δεν τα γνωρίζαμε τα αδέρφια σου τον Ζαφείρη και τον Μανώλη. Αν, όμως, κρίνουμε από τον Κλεάνθη που τον γνωρίσαμε, είστε πραγματικά όλοι σας έτσι όπως μας τα γράφεις και στο γράμμα σου. Ο Θεός να αναπαύσει τις ψυχές των αδερφών σου. Καταλαβαίνουμε πόσο σε στοίχισε ο χαμός τους. Εκεί που ήσασταν όλοι μαζί, βρέθηκες ξαφνικά χωρίς αδέρ- φια, εντελώς μόνη. Ελπίζουμε και ευχόμα- στε ο χρόνος να απαλύνει τον πόνο σου. Και βεβαίως θα θέλαμε να μάθουμε περισσό- τερα για τ’ αδέρφια σου. Πότε πήγαν στην Αμερική, πού δούλεψαν, τι οικογένειες έκα- ναν κλπ. Δεν γνωρίζουμε τίποτε. Να χαιρε- τήσεις την οικογένειά σου, τα παιδιά των αδερφών σου και όλους τους καλούς μας πατριώτες. Να είστε όλοι καλά και περιμέ- νουμε τα γράμματα όλων των ξενιτεμένων. Ο καθένας έχει κάτι να μας πει. Έχει τη δική του ιστορία και περιπέτεια. Περιμένουμε... γιατί η ιστορία των απανταχού Καλλιπευ- κιωτών πρέπει να γραφτεί στην ΩΡΑΙΑ ΚΑΛ- ΛΙΠΕΥΚΗ. Θα μείνει παρακαταθήκη για τα παιδιά σας, για τα παιδιά και τα εγγόνια όλων μας.

ΒΙΒΛΙΟ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Το τελευταίο δείπνο στη Μύρνα Ένα μυθιστόρημα με ποιητικό λόγο

Ένα πεζογράφημα μυστη- ριώδες, σχεδόν μεταφυ- σικό, που διέπεται από έναν αγνό και άδολο πα- τριωτισμό. Ένα λογοτέ- χνημα ηθογραφικό με βαθύ λαογραφικό υπό- στρωμα.

Ένα ποίημα, με βάση την καλλιτέλειά του, που δίνει ερεθίσματα για αναστοχα- σμό των αρετών του αν- θρώπου και των ουσιωδών του βίου αλλά και το κίνη- τρο για εξερεύνηση στις ομορφιές αυτού του τόπου και κυρίως της μακεδони- κής γης με όλο το μεγαλείο της και τα πάθη της. Το βιβλίο θέλει να δώσει τη μετάβαση από το παλιό στο νέο και τη συνύπαρξή τους. Είναι ένα χρονικό νοσταλ- γίας και ονείρων, βάλαμο για τα χρόνια που ήρθαν. Έχει γλώσσα ευέλικτη και ρωμαλέα. Αποτελεί την περιγραφή με λογοτεχνικό τρόπο αυτών που σήμερα βιώνει ο ελλη- νικός λαός. Το τέλος του παλιού και την αρχή του και- νούριου.

Είναι το μυθιστόρημα του Μέλιου Πίτσια (Κατερίνη), το οποίο είχαμε ως διαφήμιση στο προηγούμενο φύλλο. Εκ- δόσεις: ΙΝΦΟΓΝΩΜΩΝ

Γιώργος Βαλιάκας - Ιδανικοί

Με μεγάλη επιτυχία ολοκληρώθηκε η δράση YourBand@ERT, ένα project της Γενικής Διεύθυνσης Νέων Μέσων, μέσω της οποίας η EPT αναδεικνύει και στηρί- ζει τις προτάσεις και παραγωγές νεανικής μουσικής δη- μιουργικότητας.

Οι συμμετοχές των μουσικών συγκροτημάτων ξεπέρα- σαν κάθε προσδοκία, καθώς περισσότερες από 200 νέες μπάντες έστειλαν βίντεο της δουλειάς τους, αποδει- κνύοντας ότι η συγκεκριμένη δράση αγκαλιάστηκε με θέρμη από γνωστούς και άγνωστους στο ευρύ κοινό, δημιουργούς. Μονολότι η δράση YourBand@ERT δεν είχε διαγωνι- στικό χαρακτήρα, τα μέλη της Κριτικής Επιτροπής, αφού αξιολόγησαν τα 157 μουσικά βίντεο που πληρού- σαν τους όρους συμμετοχής, αποφάσισαν τα εξής: Είκοσι τρεις (23) συμμετοχές θα γίνουν οι «αγαπημένες μπάντες» του YourBand@ERT. Θα προσκληθούν σε εκ- πομπές, θα «παίζουν» στους ραδιοφωνικούς σταθμούς, θα συμμετάσχουν σε διάφορες εκδηλώσεις, ενώ θα προχωρήσει και η παραγωγή ενός διπλού CD με το υπάρχον μουσικό υλικό των 23 αυτών δημιουργών. Για τις τρεις καλύτερες μπάντες (Μορφέας, Illusion, Γιώργος Βαλιάκας- Ιδανικοί), η EPT θα αναλάβει επι- πλέον την ηχογράφηση και την παραγωγή ενός άλμ- πουμ τους, ενώ θα υπάρξει και πρόταση για παραγωγή τηλεοπτικής εκπομπής, αφιερωμένης στις τρεις αυτές μουσικές μπάντες και στη δράση YourBand@ERT. Την Επιτροπή αξιολόγησης των συμμετοχών της δρά- σης YourBand@ERT, αποτέλεσαν οι: Διονύσης Τσακνής, Γιώτα Κοτσέτα, Παναγιώτα Ξύδη, Γιάννης Μπαχ Σπυρό- πουλος, Ρουμπίνη Σταγκουράκη, Γιώργος Στράγκας και Δημήτρης Τρίκας. Στο συγκρότημα Γιώργος Βαλιάκας - Ιδανικοί, συμμε- τέχει και ο Στέλιος Παπαδόνας (του Γιάννη και της Πα- γώνας), δικός μας άνθρωπος, που τραγούδησε με τα παιδιά του χωριού μας σε εκδήλωση που είχαμε οργα- νώσει τα Χριστούγεννα.

Τα θερμά μας συγχαρητήρια!

Αγχώδεις διαταραχές & Κατάθλιψη στους ηλικιωμένους

Γράφει ο Γιάννης Γκέτσιος, MSc Επισκέπτης Υγείας - Υγιεινολόγος

Οι αγχώδεις διαταραχές και η κατάθλιψη ίσως και να αποτελεί ένα από τα σημαντικότερα προβλήματα ψυχικής υγείας με τα οποία έρχονται αντιμέτωπα τα άτομα της τρίτης ηλικίας. Πιο συγκεκριμένα, φαίνεται ότι περίπου το 10% (1 από τους 10) των ατόμων ηλικίας άνω των 65 ετών εμφανίζει καταθλιπτικά συμπτώματα, ενώ το 2 – 3 % (2 με έως 3 στους εκατό) παρουσιάζει σοβαρή κατάθλιψη. Ωστόσο, ένα μεγάλο ποσοστό (μέρος) των καταθλιπτικών διαταραχών δεν γίνεται αντιληπτό ούτε από τους συγγενείς των ηλικιωμένων, αλλά ούτε και από τους γιατρούς της πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας ΚΥ- ΠΕΔΥ κτλ. Οι αγχώδεις διαταραχές στους ηλικιωμένους είναι και συχνές αλλά και δαπανηρές. Η απώλεια ελέγχου της ζωής τους είναι το σημαντικότερο ζήτημα για αυτούς. Στην πλειονότητα τους (περίπου 50%) οι ηλικιωμένοι άνθρωποι παρουσιάζουν διαταραχές άγχους αμέσως μετά τη συνταξιοδότησή τους. Νιώθουν πως βρίσκονται στο περιθώριο της ζωής, ότι δεν μπορούν να προσφέρουν πολλά και ότι δεν συμμετέχουν ενεργά στη λήψη αποφάσεων της ευρύτερης πλέον οικογένειας τους (παιδιά, εγγόνια κτλ). Με τη μεταβολή των δημογραφικών χαρακτηριστικών του πληθυσμού την Ελλάδα και κυρίως της υπαίθρου, οι αγχώδεις διαταραχές στην τρίτη ηλικία αναμένεται να έχουν ιδιαίτερο προσωπικό, κοινωνικό και οικονομικό κόστος τόσο στους ίδιους τους ηλικιωμένους αλλά και τις οικογένειές τους. Πα-

ρόλα αυτά η ανίχνευση των διαταραχών αυτής της κατηγορίας στους ηλικιωμένους παρουσιάζει αρκετές δυσκολίες, καθώς στις μεγάλες ηλικίες συχνά συνυπάρχουν μείζονες (σοβαρές) σωματικές παθήσεις, γνωστική έκπτωση και μεταβολές στις συνθήκες διαβίωσης, που δεν απαντώνται σε νεαρότερες ηλικίες. Οι αγχώδεις διαταραχές στους ηλικιωμένους συχνά υποεκτιμούνται ως προς τη διάγνωση τους και δεν αντιμετωπίζονται στο βαθμό και με τον τρόπο που θα έπρεπε. Η κατάθλιψη στους ηλικιωμένους παρουσιάζει κάποιες ποιοτικές διαφορές σε σχέση με την κατάθλιψη στα άτομα νεότερης ηλικίας. Πιο συγκεκριμένα, τα άτομα της τρίτης ηλικίας (και κυρίως οι γυναίκες) αναφέρονται πιο συχνά στα σωματικά συμπτώματα της κατάθλιψης, όπως είναι η μειωμένη όρεξη, οι διαταραχές ύπνου και το έντονο αίσθημα κόπωσης. Η κατάθλιψη, δηλαδή, γίνεται αντιληπτή περισσότερο ως μια σωματική εμπειρία. Εκτός αυτού, η κακή σωματική υγεία φαίνεται να αποτελεί επιβαρυντικό παράγοντα για την εμφάνιση της νόσου στους ηλικιωμένους, ενώ κάτι τέτοιο δεν ισχύει - στον ίδιο τουλάχιστον βαθμό - στα άτομα νεότερης ηλικίας. Η κακή σωματική υγεία επιφέρει περιορισμούς στην καθημερινή λειτουργικότητα των ηλικιωμένων, ενώ ταυτόχρονα δυσχεραίνει τη γενικότερη συμμετοχή τους σε δραστηριότητες, οι οποίες θα μπορούσαν να τονώσουν την αυτοεικόνα τους, αλλά και να τους κρατήσουν μακριά από έναν αρνητικό τρόπο σκέψης. Συνήθως η αποτελεσματική

αντιμετώπιση μιας σωματικής πάθησης στην τρίτη ηλικία επιτυγχάνεται δυσκολότερα σε σχέση με τις νεότερες ηλικίες και έτσι επιβαρύνεται μαζί της και η ψυχική τους υγεία. Πολύ συχνά επίσης η έκφραση, αλλά και η αναφορά των σχετικών συμπτωμάτων διαφοροποιούνται στους ηλικιωμένους, ενώ υπάρχει η τάση οι ιατροί να αποδίδουν μέρος των συμπτωμάτων του άγχους σε σωματικές παθήσεις, ή σε συνυπάρχουσες νευρολογικές διαταραχές, υποεκτιμώντας με αυτόν τον τρόπο την πραγματική συχνότητα των αγχωδών διαταραχών στους ηλικιωμένους. Μερικοί από τους πιο επιβαρυντικούς παράγοντες για την εμφάνιση της άγχους και κατάθλιψης είναι:

- Η ηλικία
- Το φύλο
- Η ύπαρξη οικογενειακού ιστορικού
- Η ύπαρξη ιστορικού γνωστικών εκπώσεων
- Η ύπαρξη χρόνιων παθήσεων και χρόνιου άγχους
- Η απώλεια του συντρόφου
- Η κοινωνική απομόνωση
- Η ύπαρξη οικονομικών προβλημάτων
- Το χαμηλό μορφωτικό επίπεδο
- Η βίωση αρνητικών γεγονότων ζωής
- Η ανάληψη του ρόλου του φροντιστή σε ηλικιωμένα ζευγάρια

Τρόποι αντιμετώπισης της κατάθλιψης στην τρίτη ηλικία:

- Σωστή ενημέρωση της οικογένειας του ατόμου προκειμένου να δώσει την απαιτούμενη προσοχή στον εντοπισμό των συμπτωμάτων, καθώς πολλές φορές τα ηλικιωμένα άτομα χαρακτηρίζονται από τους οικείους τους ως

- «υπερβολικά» στις αντιδράσεις τους, ενώ τα διάφορα συμπτώματα αποδίδονται απλά και μόνο στο γήρας.
- Συνειδητοποίηση από το άτομο των αρνητικών σκέψεων και συναισθημάτων του.
- Βοήθεια στον ηλικιωμένο να συνειδητοποιήσει τη δυσλειτουργική συμπεριφορά του.
- Κινητοποίηση του ατόμου για συμμετοχή του σε ομαδικές και άλλες ευχάριστες δραστηριότητες (π.χ. ταξίδια, περίπατοι, φροντίδα ζώων, συμμετοχή σε κοινωνικές εκδηλώσεις, καφενείο κ.τ.λ.).
- Ενίσχυση του ηλικιωμένου ατόμου για ελεύθερη έκφραση των συναισθημάτων του.
- Έγκαιρη αναγνώριση και αλλαγή (όπου είναι αυτό εφικτό) των γεγονότων και των καταστάσεων που οδηγούν στην εμφάνιση συμπτωμάτων άγχους ή κατάθλιψης.
- Δημιουργία κοινωνικού δικτύου υποστήριξης.
- Άμεση αντιμετώπιση σωματικών παθήσεων και διαχείριση πόνου.
- Χορήγηση κατάλληλης φαρμακευτικής αγωγής.
- Αντιμετώπιση πρόσθετων δυσκολιών που μπορεί να συνυπάρχουν (πχ. γνωστικά ελλείμματα).
- Ιατρική παρακολούθηση αν και εφόσον απαιτείται.
- Ψυχολογική υποστήριξη και ενδυνάμωση.

Συμπερασματικά, οι ψυχικές εναλλαγές της τρίτης ηλικίας δεν είναι μια φυσιολογική αντίδραση στο πέρασμα του χρόνου, αλλά μια σοβαρή συναισθηματική διαταραχή που χρήζει άμεσης αντιμετώπισης.

Άλλωστε, το δικαίωμα για μια καλής ποιότητας ζωή θα πρέπει να το απολαμβάνουν τα άτομα κάθε ηλικίας!

Το «Λουλούδι του Χριστού»

Το λέμε το «Λουλούδι του Χριστού», ανθίζει τον Απρίλη σε σκιερά και υγρά μέρη και σε υψόμετρο πάνω από 1000 μέτρα. Έχει λευκό (σαν φούντα) άνθος από πολλά μικρότερα ανθάκια, ευχάριστο άρωμα και ξυλώδη βλαστό

που έρπει. Μ’ αυτό στολίζουμε τον επιτάφιο. Κάθε Μ. Πέμπτη απόγευμα και Μ. Πασκαυή πρωί, παιδιά αλλά και ενήλικες, μαζεύουν ακόμα και τα πάνε στην εκκλησία. Το πιο κοντινό μέρος για να τα βρείτε είναι η Πα-

τωμένη, αριστερά αμέσως μόλις τελειώσει η άσφαλτος. Αν πάτε, πάρτε μαζί σας ένα ψαλιδάκι και γιατί δεν κόβονται εύκολα και γιατί δεν πρέπει να ξεριζώνονται.

Τι είχε πει ο Καρλ Μαρξ για τους λαθρομετανάστες!!!

Για τους λαθρομετανάστες, έχει γράψει μεταξύ άλλων τα εξής:

Η λαθρομετανάστευση χρησιμοποιείται αφ' ενός ως απεργοσπαστικός μηχανισμός αφ' ετέρου με τον εργατικό υπερχλήθυσμό - πλεόνασμα που δημιουργεί ρίχνει το επίπεδο ζωής σε κατάσταση δουλοπάροικου.

Ο μετανάστης ανταγωνίζεται τον ντόπιο εργάτη και σιγά - σιγά αναγάγει το μεροκάματο στο δικό του επίπεδο. Είναι το πιο αποτελεσματικό όπλο του κεφαλαίου. Σκοπός της εισαγωγής ξένων εργατών, είναι η διατήρηση της δουλείας και η ακύρωση όλων των διεκδικήσεων των ντόπιων εργατών για μισθούς

και συνθήκες εργασίας. Οι μεταναστευτικοί νόμοι είναι τα μανιφέστα των εργοστασιάρχων. Η μετανάστευση, διαιρεί την εργατική τάξη της χώρας υποδοχής σε τόσα εχθρικά στρατόπεδα, όσες και οι εθνοφυλετικές ομάδες, διότι κάθε μία καταλαβαίνει μόνο τον εαυτό της.

Έτσι αναστέλλεται η εργατική επανάσταση και διαιώνίζεται η καπιταλιστική κυριαρχία. Η Α' Διεθνής Ένωση Εργατών, έβαλε πρακτικά τέλος στις μεθοδεύσεις των βιομηχάνων και υποχρέωνε τα συνδικάτα να διώχνουν τους ξένους εργάτες πίσω στις χώρες τους με το πρώτο καράβι.

Τα «αγγλικά» στην ελληνική της καθημερινότητα

Όταν κάποιος από μάς τους μετανάστες, που γυρεύαμε τη μοίρα μας στην Αυστραλία στον Καναδά και στις ΗΠΑ, γύριζε στα διακοπές στην Ελλάδα και συζητώντας «πέταγε» κάποιο Οκ ή ολράιτ κλπ, οι ντόπιοι, οι έλληνες της Ελλάδας, μάς περιγελούσαν!

Πριν λίγο καιρό διάβαζα ότι ένα νέο εμπορικό κέντρο στο Αιγάλεω, το λένε Ρίβερ-Ουέστ. Χώρα τα τζακποτ, σώου, μπλακάουτ, κλπ «αγγλικοίρες», που γεμίζουν τις Ελληνικές εφημερίδες, περιοδικά, και άλλα ΜΜΕ μέχρι που θέλουμε διερμηνέα να τα καταλάβουμε. Άσε εκεί-

νες τις φράσεις της καθομιλουμένης αγγλικής που μεταφράστηκαν στα Ελληνικά όπως «βούτυρο στο ψωμί», «κερασάκι στην τούρτα», «εδώ και τώρα», «το στοίχημα», κλπ. Καλά, τί γίνανε οι φιλόλογοι στην Ελλάδα; δεν προσβάλλονται όταν ακούνε τέτοιες μπούρ-

δες από στόματα δημοσιογράφων, πολιτικών και γενικά «καλλιεργημένων»; Θα τρίζουν τα κόκαλα των παλαιότερων συγγραφέων. Κρίμα!!!

Κι η γλώσσα μας δεν έχει να ζηλέψει τίποτε από την αγγλική... το αντίθετο!

Νικηφόρος Λαμπήρης

Το παραμύθι του Κώστα Βάρναλη*.

Από το βιβλίο του «Η Αληθινή απολογία του Σωκράτη»

«Παραμύθια» ;...
Αϊ λοιπόν θα σας πω κ' ένα παραμύ-θι, για να ξεκουραστείτε!

Μια φορά κι έναν καιρό οι κλέφτες της πρώτης πολιτείας του κόσμου, αφού πλουτύνανε αρκετά, αποφασίσανε να τακτοποιήσουνε τη ζωή τους. Μπλοκάρανε λοιπόν τους φτωχούς της πολιτείας κι αφού τους μαζώξανε στην πλατέα, τους είπανε: «Ψηλά τα χέρια! Θέλουμε το καλό σας. Δε θα σας πάρου-με τα φκιάρια, τους κασμάδες, τα σκεπάρνια, τα δισάκια και τα ζεμπίλια σας με το ψωμοτύρι, τα τρύπια σας πουκάμισα με τις ψείρες και τις απάτρες καλύβες σας, που κάνουνε νερά, σα βρέχει. Είσαστε λεύτεροι! - (ψη-λά τα χέρια!). Λέ-φτεροι να ζείτε κατά το κέφι σας, να κερδίζετε, να κάνετε κομπόδεμα, να μεθάτε, να χορεύετε, να γεννοβολάτε και να πεθαίνετε. Εμείς θα σας μα-θαίνουμε τις... αλήθειες! Θα σας δώσουμε πλούσια φαντασία κ' αισθαντική καρδιά, θα σας δώσουμε κι αθάνατη ψυχή. Κι όποιος από σας του γουστάρει, θα μπορεί να γράφει ποιήματα, να σκαρώνει θεωρίες και να δοξάζε-ται! Ο κυρίαρχος λαός θα 'σαστε εσείς! Εμείς μοναχά θα σας κουμαντάρουμε. Θα φροντίζουμε για την ασφάλεια της ζωής, της τιμής και της περιουσίας σας – μ' ένα λόγο για τη λευτεριά σας. Σεις θα δουλεύετε, κατά πώς θέλετε κι ό,τι θέλετε κι όποτε θέλετε. Εμείς θα σας δίνουμε δουλειά, φτάνει να βρίσκεται, και σεις θα μας δίνετε τα κόπια σας. Και για να μη θαρρέψετε πως σας αδικούμε, θα πλερώνουμε κ' εμείς το ίδιο δόσιμο στο Κράτος, - στον εαυτό μας!

Κ' εσείς κ' εμείς θα 'χουμε πάνω από τα κεφάλια μας τους ίδιους Θεούς, που θα προστάζουν εσάς να δουλεύετε και να μην τρώτε κ' εμάς να καθόμαστε και να τρώμε. Κ' εμείς κ' εσείς θα 'χουμε πάνω απ' τα κεφάλια μας τους ίδιους νόμους, που εμείς θα σας τους δίνουμε κ' εσείς θα τους ψηφίζετε σα βουλευτάδες και θα τους εφαρμόζετε σα δικαστάδες ενάντια στον εαυτό σας. Και για να μην πλακώνουν απ' άλλες στειριές και θάλασσες κουρσάροι και κλέφτες ν' αρπάζουνε το υστέρημά σας και να παίρ-νουνε σκλάβους κ' εσάς και τις γυναίκες σας και τα παι-διά σας, θα σας αρματώνουμε, θα σας γυμνάζουμε, για να μπορείτε να διαφεντεύετε τους θεούς σας, τον εαυτό σας κ' εμάς, δηλαδή την πατρίδα. Να σκοτώνεστε σεις και να ζούμε μείς. Κι επειδή μοναχοί σας δε θα μπορούσατε να σκεφτείτε το συμφέρον σας και να φυλάξετε τον εαυτό σας, θα σας αναγκάζουμε με το ζόρι (ψηλά τα χέρια!). Ένα πράγμα μοναχά σας απαγορεύουμε: να κλέβει ο ένας τον άλλον. Γιατί μπορεί να κλέψετε κ' εμάς».

Έτσι λοιπόν ο λαός δούλευε λεύτερα και λεύτερα σκεφτότανε. Και τραγουδούσε χαρούμενα στις ταβέρνες σαν τον κότσυφα στο κλαρί (στο κλουβί!). Κ' οι σωτήρες του ξαπλώνόντανε τ' ανάσκελα σε ζεστά παλάτια του χειμώνα και κάτω απ' ανθισμένα δέντρα το καλοκαίρι - και σωρή γυναικούλες όμορφες τους ψειρίζανε το σβέρκο και τους χουχουλίζανε το ριζάφτι (πολύ συντελεί!). Κ' η ευτυχία τους αυτή ήτανε δύναμη της πατρίδας κ' η ξετσιπωσιά τους καθαρός. Κι αν κάπου βαριεστίζοντας ο λαός τους έδιωχνε, ζητούσε αμέσως άλλους να τότε κλέβουνε: δε μπορούσε πια μήτε να σκεφτεί χωρίς «σωτήρες».

Γελάτε και με το δίκιο σας, ω άντρες Αθηναίοι. Τέτοια παράξενη πολιτεία μήτε γίνηκε μήτε θα γίνει ποτές! Παραμύθι, βλέπετε. Τώρα θα μου ζητάτε κ' επιμύθιο! Πού να το βρω!... Μοναχά σας λέω: «Αλίμονο στον αυτόδουλο πολίτη, που φτασμένος στα έσχατα της απελπισιάς παραδίνεται, για να σωθεί, στο έλεος του Θεού και στους νόμους των Κλεφτών».

*Ο Κώστας Βάρναλης ήταν (14-2-1884/16-12-1959) Έλληνας λογοτέχνης, ποιητής και δημοσιογράφος. Έγραψε ποιήματα, αφηγηματικά έργα, κριτική και μεταφράσεις. Τιμήθηκε το 1959 με το Βραβείο Ειρήνης Λένιν.

ΑΠΟ 2 ΜΗΝΟ ΣΕ 2 ΜΗΝΟ

Γράφει και σχολιάζει ο Παναγιώτης Παπαϊωάννου

(Τηλ.: 6939054878 - papaiouannoupanagiotis@gmail.com - panagiotis@e-mythos.eu)

Αντιγράψω από το προηγούμενο φύλλο (τρίτη φορά): Στο κάτω μέρος της επιγραφής έγραφε: ΚΑΛΛΙΠΕΥΚΗ 18! Η πινακίδα βρίσκεται στην είσοδο του χωριού Πα-

λιός Παντελεήμονας. Για όποιο λόγο κι αν έγινε έτσι δεν πρέπει να αποκατασταθεί;

Ο φακός συνέλαβε το λαγουδάκι, κατά τη διάρκεια της κοπής των χόρτων! Μικρό χαριτωμένο και φοβισμένο! Φυσικά μετά τη φωτογράφηση αφέθηκε ελεύθερο να βρει τη μαμά του...

Ελπίζουμε να τα κατάφερε. Γιώργο, δεν θα σου πω που ήταν!).

Έργα στο δρόμο Καλλιπεύκης - νέου Παντελεήμονα; Όχι. Ο αγωγός μεταφοράς νερού από «Νοσοκομεία» και «Χούχλια», στην περιοχή «Νεράκι», παρυσίασε προβλήματα και μάλιστα σε τέσσερα σημεία! Την προσοχή σας λοιπόν μέχρι ο Δήμος να αποκαταστήσει τις ζημιές του οδοστρώματος.

Έτυχε να βρεθούν όλοι μαζί στο καφενείο την ίδια στιγμή την ίδια μέρα.

Δυστυχώς τέτοιες παρέες στο χωριό μας δεν σχηματίζονται συχνά! Δεν αναφέρω τα ονόματά τους, με λίγη προσοχή όλοι γνωρίζονται.

Πρόκειται για μια παρέα παιδιών στην Ανάσταση! Πώς να μη χαίρεσαι τα παιδιά κι ιδιαίτερα όταν τα βλέπεις στην Καλλιπεύκη;

24 ΚΑΙ 25 ΙΟΥΝΙΟΥ ΣΤΗΝ ΚΑΛΛΙΠΕΥΚΗ, ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ 7ο Φεστιβάλ Αφήγησης Ολύμπου

Συνέχεια από την 1η

Με επιτυχία πραγματοποιήθηκε και το 7ο Φεστιβάλ Αφήγησης Ολύμπου, τόσο στο θεωρητικό μέρος όσο και στο αφηγηματικό - παραμυθένιο. Από τις αυλές των Τούλας και Λευτέρη Μπουρονίκου, Καίτης και Μάριου Ζουλάλι, Παγώνας και Γιάννη Παπαδόνη... στην πλατεία με τις «ΑΝΤΙΓΟΝΙΔΕΣ», που αφηγήθηκαν μαγειρεύοντας, φτιάχνοντας μια υπέροχη πίτα και προσφέροντάς τη στον κόσμο... στο σχολείο με παραμύθια για μεγάλους και μικρούς! Σημαντική ήταν εδώ η παρουσία των πατριωτιστών - πατριωτών μας! Κι έφυγε η Παρασκευή... κι ήρθε το Σάββατο με εισηγήσεις για «Αφήγηση και Τέχνη» και εργαστήρια για όσους ενδιαφέρονταν για την αφήγηση, πάλι στο σχολείο! Ταυτόχρονα στην Πατωμένη παραμύθια και παιχνίδια και βιβλία για τους μικρούς φίλους και αφηγήσεις επίσης στην Πατωμένη το απόγευμα, αφηγήσεις με το λόγο, με το σώμα, με

το τραγούδι με τη μουσική!

Σημείωση: Η Πρόεδρος του φεστιβάλ, Τασούλα Τσιλιμένη, στο χαιρετισμό της του Σαββάτου, ανέφερε πως ο Σύλλογός μας, έλαβε την πρόταση της για το «Σπίτι του παραμυθιού και της Αφήγησης». Σας ενημερώνουμε πως κάτι τέτοιο δεν έγινε. Το Δ.Σ. για την πρόταση αυτή, γνωρίζει ελάχιστα, τόσα όσα κι όσοι παραβρέθηκαν στο Φεστιβάλ.

Κρέατα Ολύμπου
Μαντάς
ΧΑΣΑΠΟΤΑΒΕΡΝΑ
Καλλιπεύκη Ολύμπου
Τηλ.: 2495096243 - 6932612909

ΒΙΝΤΕΟΣΚΟΠΗΣΕΙΣ ΓΑΜΟΥ-ΒΑΠΤΙΣΗΣ
ΨΑΡΡΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ 6970 304 729

ΓΚΟΥΘΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΣ
ΕΜΠΟΡΙΟ - ΔΙΑΝΟΜΕΣ
Γιατί τα κέρδη σας πρέπει να αρχίζουν από τις αρχές σας!
Κότσικρα 6, Τ.Κ. 413 36, Λάρισα
Τηλ.: 2410 284985, Fax: 2410 553085
e-mail: tgouthas@yahoo.gr

